

6.
N A

PUBLICZNY POPIS UCZNIOW
WARSZAWSKIEGO LICEUM,

maiący się odbywać w Pałacu Królewsko-Saskim
dnia 24^{go}, 25^{go} i 26^{go} Września,

z rana od godziny 9^{tej} do 12^{tej}, po południu od 3^{tej} do 6^{tej}.

IMIENIEM INSTYTUTU
PRZESWIETNA PUBLICZNOŚĆ

z a p r a s z a

J. ~~1076~~ REKTOR LINDE,

w W A R S Z A W I E, 1810 R O K U.



WYKŁAD NAUK

dawanych

w LICEUM WARSZAWSKIM,

w ROKU SZKOŁNYM 1818.

NAUKA JĘZYKA, STYLU i LITERATURY POLSKIĘ,

pod przewodnictwem Professora BENTKOWSKIEGO.

KLASSA PIERWSZA.

Nauczyciel Siebert wprawiał uczniów w czytanie jasne i dobitne, starając się zawsze aby rzecz czytaną zrozumieli i dowiedzieli tego opowiadaniem treści. Grammatykę na Klasę I. wykładały uczniom. — Rzecz przeznaczoną na deklamację, objął zawsze wprzód Nauczyciel, i rozbierał grammatycznie; na ten koniec obrano prócz niektórych bajek Krasickiego, Rozmowę Piasta z Daryuszem, rozmowę Bolesława Chrobrego z Kazimierzem Wielkim, z pism tegoż; Pałac i Chatka przez Gliśczyńskiego; Paiąk i Jedwabnica, Święca i Komor przez Jasińskiego; Cnoć nie Fortune ufać potrzeba, pieśń Kochanowskiego; Dzień 3 Maja, wyjątek z mowy Stanisława Potockiego. — Na roboty domowe pisali uczniowie przykłady spadkowania i czasowania foremnego, niektóre bajeczki Krasickiego opisywali prozą, i lżejsze kawałki tłumaczyli z Łacińskiego.

KLASSA DRUGA.

Nauczyciel Pyka przechodził z uczniami Grammatykę dla Szkół Narodowych na Klasę II. i wszelką rzecz czytaną objaśniając, zwracał ich uwagę na przyflossowanie reguł grammatycznych. — Na Deklamację mieli następujące wylmki: Przykład Cnoty, z zabawek Osińskiego — Niemodna Wieśniaczka — O Bogu — Na stoletni obchód zwycięstwa Jana III. przez Kniaźnina — Snycerz, Posąg, i Jowisz, powieść

Godebskiego — Pacierz Staruszka , przez Naruszewicza — Powrót z Warszawy na wieś przez Karpińskiego — Pieśń do Przyjaciela, tegoż — Charakter Trajana — O Czarnolesie, wyimek z opisu podróży Krasickiego — Opis uroczystości żniwowej, tegoż — Człowiek szczęśliwy przez Tyszyńskiego.

Na roboty domowe pisali listy w materyach potocznych, lub zadawano im opisy i tłumaczenia łatwiejsze, iako to : List z prośbą o przesłanie świeże wyszły Xiążek Historycznych — List donoszący przyjacielowi o przybyciu Króla do Warszawy — Opis przyjęcia Cesarza Ottona przez Bolesława Chrobrego ; Przyjazd Władysława Jagiellona do Polski — List donoszący Rodzicom o postępku w naukach. i t. d.

K L A S S A T R Z E C I A.

Professor Werbusz powtórzywszy naprzód z uczniami treść Grammatyki Części drugiéy, a w szczególności o gatunkach słów Polskich i ich czasowaniu, przeszedł potem z Grammatyki Narodowej na tą Klasę przeznaczonę, Rozdziały o wewnętrznym wyrazów znaczeniu — O źródłosłowie — O słoworodzie. —

Niektórych wyimków piękniéyszych w klasie czytanych i objaśnionych uczyli się na Deklamacyą, iako to : Początek zimy, z poematu o porach roku — Sąd ostatecznego pieśni pierwsza — O nadziei — do Mądrości — Mowa Galgaka Wędza Brytannów do swych współiomków przed zaczęciem bitwy — Głos Oyczyny do syna, przez Karpińskiego — Wyimek z poematu o Rolnictwie, Tomaszewskiego — Świat zepsuty , Satyra Krasickiego — Mowa Amerykańskiego rządcy do Europeczyka — z Eneidy opis Piekiła — z Iliady rada Bogów, tłumaczenia Dmochowskiego — z Woyny Chocimskiéy pieśni dwunasta, i. t. d. —

Na roboty domowe zadawał Nauczyciel listy i opisy, iako to : Opis bydląt domowych i ich użytku dla ludzi — Opis Warszawy — List proszący o pożyczanie Xiążek — List z opisem uroczystości wchodu wojska Polskiego do Warszawy — Opis porównywający burzę z nieszcześciem, a pogodę z szczęściem — Obraz miłości Synowskiéy — Potrzeba wzajemnej pomocy, w towarzystwie — Porównanie Henryka IV. z Piotrem Wielkim.

K L A S S A C Z W A R T A.

Wyłuszczeno naprzód uczniom ostatnie Rozdziały z Grammatyki Narodowej o Wierszopisie Polskim, i o czytaniu Xiążek uważanym w trójkim względzie. Wyłożono potem prawidła, podano uwagi względem pisania listów w rozmaitych ma-

terach i czytano z nimi niektóre wzory; na roboty zaś domowe których było celem doskonalenie stylu, podawał Professor Zabellewicz rzecz w klasie przeczytaną za wzór do naśladowania, lub wyznaczał materię za treść roboty, iako to: O pozytyczności zmysłów naszych — Mowa Hannibala, gdy go strofowano o rozmianie się w czasie powszechnego smutku, (naśladowanie) — List wynurzający radość z powodu ogłoszonego pokoju — O potrzebie połączenia ćwiczeń duszy z ćwiczeniami ciała — List Ojca do Syna bawiącego w Paryżu, napominający go, aby korzystał z czasu i okoliczności — Przyczyny i skutki wojen Kartagińskich z Rzymianami — O potrzebie nabycia wiadomości historycznych i o pozytkach stąd wynikających — Opis dobroczynnych skutków które spłynęły na Naród Polski przez zaprowadzenie Chrześcijaństwa — List do przyjaciela z uwagami nad przysłowiem: Kto nie zna swéy żandéy wady, niech się powadzi z fasiady. — Niektórzy także uczniowie probowali sił w wydaniu swych myśli wierszem.

Mieli prócz tego objaśnioną wiadomość o różnych gatunkach poezyi, iako to:
o Sielankach, Satyrach, Odach, Elegiach, Epigrammatach, i ich Pisarzach, a piekniejsze wyimki z Autorów objaśniał Nauczyciel w klasie, i niektóre zadawał na Deklamację, iako to: Wyimek z mowy Niemcewicza mówiącego na obronę Komisji Edukacyiné — Wiersz Szymanowskiego do Nadziei — Chudy Literat, Satyra Naruszewicza — Małnotrawstwo i przestępco młodemu, Satyry Krasickiego — Głos umierającego Katona przez Kossakowskiego — toż samo przez Minasowicza — Wzięcie Pragi z mowy Niemcewicza na pochwałę Ignacego Potockiego — Mowa Scypiona Afrykańskiego do zbuntowanych żołnierzy, i wiele wyimków, własnego uczniów wyboru.

K L A S S A P I A T A:

Professor Bentkowski rozbierał z uczniami dzieło Gołańskiego o Wymowie i poezyi, a w szczególności Rozdziały: Początek i zamiar Wymowy, Wymowa jest dziełem wolnych Narodów — O zasadach i pomysłach Wymowy, sposobność naturalna; wzruszenie umysłów, it.d. Prawidła te i uwagi starał się Nauczyciel objaśniać i sprawdzać na przykładach czytanych w klasie, których potem uczniowie do Deklamacji używali; i tak wytnięto piękność i dobitność w mowie Stanisława Potockiego, gdzie porównywa Krasickiego z Piramowiczem i Szymanowskim; w mowie umierającego Marka Aureliusza do otaczających go urzędników i Syna, z dzieł Krasickiego — w Mowie Appiusza Klaudiusza, którą miał w Senacie dla zniszczenia zamysłów Pirrusowych — prócz tego: Gość w Heilsbergu, wiersz Trembeckiego — Porównanie Krasickiego z Naruszewiczem, przez Dmochowskiego — Oda do czasu — Początek bitew

■ Illiady — Mowa Tadeusza Mostowskiego przeciwko Iimicie Seymu — Świątynia Nadów, naśladowanie Wyszkowskiego — Powitanie Słońca, z Tomsona.

Wyłożono także teorię wiersza bohatyrskiego, i dramatyki tak komedyj iak tragediy, przyłączając wiadomość o znakomitszych pisarzach tego rodzaju poematów w różnych Narodach a mianowicie w Oyczytym ięzyku. Nakoniec, podano szereg historyków Polskich, tak w ogólnoscią całą Historią Narodową obeymujących, iako też opisujących poiedyncze tylko Panowania, lub zdarzenia niektóre, a to w porządku chronologicznym, poczawszy od Kronikarzy dwunastego wieku aż do naszych czasów.— Dla nabycia łatwości w pisaniu i dobrego stylu, rzec za wzór przeczytaną pisali niekiedy uczniowie natychmiast w klassie, i porównywali z pismem wzorowem; prócz tego tłumaczyli w domu z Łacińskiego ięzyka na Polski. pismo Cycerona o przyjaźni, a na roboty z własney głowy następujące mieli zadania: Talent nieużyty jest skarb zagrzebany — Opis zaszczytów naszego klimatu — Wyftawienie dwóch czynów nayznakomitszych za Panowania Zygmunta III, w Polszcze — Uczucia wynurzone przy odebraniu wiadomości zawartego pokou w Wiedniu (niektórzy wierszem) — Uszczęśliwienie głupich naśladowanie z Nekiera — Mowa Juliusza Cezara do żołnierzy, gdy zbrojno chciał przechodzić przez Rubikon — Opis wesela wiejskiego — Odezwa Żołkiewskiego do wojska żądającego bitwy, gdy Daulatgeri z Tatarami wpadł na Wołyń roku 1618 — Usprawiedliwienie się Żołkiewskiego przed Zygmuntem III, gdy go obwiniano o trwożliwość w czasie napadu Tatarów — Przyjaciela poznasz w potrzebie — Miłość dziecienna trzech Japończyków (naśladowanie) — Ostatnie wyrazy Ojca bliskiego zgonu, zalecającego Synom swoim jedność — List groźny Xerxesa do Ateńczyków — Nadto, wyszukiwali znaczeń wyrazów bliskoznacznych, iak n. p. Skromność, nieśmiałość pokora, uniżoność — śmiałość, odwaga, zuchwałość, bezczelność i t. p.; i pisali listy w materyach poważnięszych.

K L A S S A S Z O S T A.

Dla ukształcenia w uczniach dobrego gustu, Nauczyciel téy Klasy Professor Bentkowski nieprzestawał na saméy teoryi czyli prawidłach kraßomówskich, lecz przechodził z nimi niektóre znakomitszych pisarzów naszych płody, rozbierając ie nie tylko co do poiedynczych myśli, lecz i co do układu całości, iako to: Szymanowskiego rozprawę o guście; Stanisława Potockiego mowę na pochwałę walecznych w boju poległych Polaków — Mowę Dmochowskiego na pochwałę Krasickiego — Uwagi nad jedną z dawnych prerogatyw Polskich Liberum Veto, wyjęte z podróży Cooxa przez Świtkowskiego — Mowę Seymową Naruszewicza za duchowieństwem — Szymanowskiego list do młodzieńca, który zamysła zwiedzić obce kraie — Czytano

także sztukę Rymotwórczą przez Dmochowskiego i porównywano tegoż tłumaczenie Eneidy z Oryginałem i z dawniejszym przekładaniem Andrzeja Kochanowskiego,

Uczniowie téy Klaszy zebrali iuż w prawdzie w Klasach niższych częstowe wiadomości o pisarzach Oyczyńskich, lecz tutaj dopiero daie się Historya Literatury Polskiej w cały obszerność, wyftawieniem stanu Nauk przez wszystkie wieki i každý umiejetnoć w szczególe, wymieniając pisarzy i dzieła podług klasifikacyi zachowanéy w dziele P. Karlankas, pod tytułem historyi Nauk wyzwolonych. Naprzód wyłuszczył Nauczyciel urządzenia, środki, i okoliczności, które się przyczyniały do wzrostu cywilizacyi i zakwitnienia nauk, iako těż i przeskody, których powszechne oświecenie lub poiedyncze nauki w Narodzie naszym doznawały. Po takowym wstępie wymienił pisma, z których wiadomości o historyi literatury naszej zasięgać možna. Podzieliwszy potém całą Historyą literatury na pięć okresów, wyftawił obraz stanu Nauk przez wszystkie wieki, starając się osobliwie o dokładne oznaczenie panującego gustu i rozmaitych kolei, których ięzyk Polski i powszechne oświecenie za rządów každego Monarchy doznawało. Dalej mówił o naydawniejszych pomnikach ięzyka Polskiego tak wierszem iak prozą — o dziełach traktujących o ięzyku Polskim w ogólności, i w szczególności — Prócz tego, ukończono w tym roku Historyą Poezji Oyczyńskiej we wszystkich iey oddziałach przyłączając zawsze wiadomości bibliograficzne, iako do historyi Literatury niezbędnie potrzebne. W roku następny dalszy będzie ciąg, a mianowicie Historya Nauk filozoficznych, Matematycznych, historycznych i Nauk przyrodzenia.

Na roboty domowe, prócz tłumaczeń z obcych ięzyków, mieli następujące zadania: Obraz prawdziwego Kapłana — Mowa Ateńczyka do zgromadzonego ludu po groźbach Xerxesa, aby łupy na Persach zdobyte i w świątyniach Ateńskich pozawieszane, pozdymowano. — Jak się na sen zapatrzyćwać mamy — Myśli więźnia chcącego wdzięczność swoje wynurzyć & wynalazcy pisma: *Marct sine adversario virtus*. — Powitanie wojska Polskiego powracającego do Warszawy r. 1809. po skończoné kampanii — (niektórzy napisali wierszem). — Nie dla siebie samego żyć powinieneś — Mowa nakłaniająca zgromadzonych Repräsentantów Narodu, aby wnieśli projekt do prawa przeciwko niewdzięcznym — Obraz wielkości charakteru dawnych Rzymian — *Iuvat socios habere malorum* — Uwagi o poezyi Polskiej Dumą zwanéy — O użytku i szkodliwości przepychu (*le luxe*) — Czyli možna tą myśl przypuścić, aby barbarzyństwo wieków średnich w Europie powrócić się miało — Uwagi o poiedynkach, z powodu utraconego przyjaciela — Przymioty dobrego żołnierza, i t. d.

Język Polski trzy razy na tydzień przez wszystkie Klaszy dawano:

LANGUE ET LITTÉRATURE FRANÇOISE,

dirigée par le Professeur ROUSSEAU.

P R E M I È R E C L A S S E.

Les écoliers de cette classe ont appris à lire suivant les principes de la lecture, ce qu'il ne faut pas cependant prendre dans le sens le plus étendu, lire avec art étant une chose trop au dessus de l'esprit borné de l'enfant. Cet exercice a été accompagné de la traduction interlinéaire dans laquelle on s'est fortement attaché à la véritable signification des mots que l'on a fait apprendre par cœur, ainsi que les morceaux qui ont été bien lus et bien traduits.

La version de petites locutions a accoutumé les élèves aux manières de parler les plus usitées, leur a rendu familier l'usage pratique des verbes auxiliaires *Avoir* et *Etre*, et leur a transmis les premiers éléments de l'orthographe.

Pour donner autant que possible à la prononciation le mode, le ton et la cadence qui sont l'expression la plus naïve du sentiment et du cœur, l'on a eu recours à des fables ingénues que l'on a fait apprendre par cœur aux élèves.

Mr. Vanin est seul chargé de l'enseignement dans cette classe.

S E C O N D E C L A S S E.

Le développement de l'article avec le tableau des cas ; les quatre conjugaisons régulières avec les constructions propres du verbe, et des exercices pratiques pour familiariser les élèves avec l'usage de ces constructions ; des thèmes dans lesquels on a fait faire l'application de l'article conformément aux substantifs pris dans un sens, soit étendu, soit déterminé, dans un sens restreint et dans un sens individuel ; enfin la lecture liée avec la traduction : Voilà les objets que Mrs. Mahé et Vanin ont traités dans cette classe. Ils se sont de plus efforcés d'inspirer aux élèves le goût de la déclamation par des contes en prose et de petites fables qu'ils leur ont fait apprendre par cœur. Ces morceaux sont : La brebis et le chien ; le coucou et l'hirondelle ; le corbeau et le renard ; le prix du travail ; l'estomac et les autres membres ; le grillon et le papillon ; les souhaits d'un enfant ; le corbeau et l'abeille ; la fourmi et la cigale ; &c.

T R O-

T R O I S I È M E C L A S S E.

On s'est appliqué dans cette classe à donner aux élèves une idée juste des parties du discours avec les règles qui en dépendent, et qu'on leur a montrées dans des thèmes analogues. Ces règles, outre les parties indéclinables, ont compris le substantif avec les trois fonctions qu'il remplit dans le discours; le genre du substantif qui n'est que masculin ou féminin, avec les exceptions à ce principe, savoir les substantifs de différents genres sous différentes significations, et ceux qui ont la même signification dans les deux genres; le nombre des substantifs avec la caractéristique du pluriel; l'adjectif, sa fonction, ses variations accidentielles, et que sa nature n'est pas tellement fixe et déterminée qu'il ne puisse devenir quelquefois un véritable substantif; la partie des pronoms qui embarrasent le plus les étrangers; la distinction du verbe en espèces avec des paradigmes sur chaque espèce, et les règles qui y ont rapport, celles principalement qui regardent les différentes constructions des verbes neutres et impersonnels. La déclamation et la lecture liée avec la traduction ont été perfectionnées dans cette classe par des morceaux tirés de Berquin, de Thomas, de la Fontaine, de Didot, de Voltaire et de Barthélemy.

Le narré a aussi occupé les élèves de cette classe, et dans cet exercice on a eu le double but de rendre familier l'usage du parler, et de former les élèves au ton de la conversation et du style simple.

Le Professeur Rousseau est seul chargé de l'enseignement dans cette classe et dans les suivantes.

Q U A T R I È M E C L A S S E.

On s'est principalement attaché dans cette classe à la syntaxe particulière des parties du discours qui offrent le plus de difficultés, et on l'a traitée autant que possible de manière à n'être pas absolument étrangère à la langue polonoise. A l'emploi des temps et des modes l'on a fait succéder la concordance des temps et des modes entre eux, et l'on a terminé par la loi d'accord. Des exemples faits de vive voix et d'autres données comme travail spécial, ont joint la pratique à la théorie, et ont rendu cette doctrine aussi sensible que familière.

Comme c'est dans cette classe que l'on commence à donner plus d'exercice à l'esprit, on a fait lire aux élèves des fragmens des meilleurs écrivains françois, de

ceux surtout qui répondissent au but qu'on s'étoit proposé, celui d'initier les élèves au style épistolaire, et de faire éclore les éléments de la littérature françoise.

Après une courte introduction au style épistolaire l'on a traité des missives par des billets et des lettres que l'on a fait traduire comme travail spécial du polonois en françois. Cette partie a aussi été considérée comme genre de littérature en prose, en donnant aux élèves de courtes notices sur les auteurs françois qui se font le plus distingués dans le genre épistolaire; en leur faisant connoître ces auteurs par des biographies détaillées, et en mettant sous leurs yeux les grands modèles dans ce genre, lesquels ont encore servi à un double exercice, d'analyse sommaire et de narré.

A la prose l'on a joint la poésie, et l'on a traité de l'origine de la fable chez les François, et des poëtes qui se font distingués dans ce genre. Ici se font présentés Jean de Meun poëte du 14^{me} siècle comme le premier qui ait acquis quelque célébrité dans ce genre de poésie; puis la Fontaine, à qui il étoit réservé de devenir le maître et le modèle de tous les fabulistes modernes; les contemporains de ce fabuliste, parmi lesquels l'on a cité Furetière, Scuderi, le Noble et la Motte. A ceux-ci ont succédé les fabulistes du siècle de Louis 15 et ceux postérieurs à ce siècle, tels que Richer, Ardène, Aubert, Dorat, Le Monnier, Imbert, Nivernois, Florian, &c. La biographie de plusieurs de ces fabulistes, et des fables des principaux ont développé le génie et le caractère de ces écrivains, et ont donné aux élèves une idée complète de ce genre de littérature.

CINQUIÈME CLASSE.

L'éloquence, le genre didactique et la poésie pastorale, ont fait dans cette classe le sujet des lectures, des analyses, des narrés, des traductions et des déclamations. Après des notices littéraires sur ces trois genres et sur les plus célèbres auteurs, l'on a passé aux plus parfaits modèles que l'on a mis sous les yeux des élèves, tels que Bossuet, dans son oraison funèbre de la duchesse d'Orléans; Massillon, dans son sermon sur les tentations des grands; Pélixson, dans les mémoires qu'il composa pour la défense du célèbre Fouquet, qui tomba en un moment du faite de la puissance dans la disgrâce la plus complète; Racan, dans son idylle intitulée: Douceurs de la vie champêtre; M^{me} Deshoulières, dans son idylle des moutons; Gresset, dans son siècle pastoral; Léonard, dans son idylle du bonheur; Louis Racine, dans son poème sur l'existence de Dieu; Saint-Lambert, dans son poème des saisons, et De Lille, dans son poème des jardins. L'on a terminé ces exercices littéraires par un discours oratoire de son Excellence Monsieur le Comte Stanislas de Potocki, et que l'on a fait rendre du polonois en françois.

Le style épistolaire a été perfectionné dans cette classe par des lettres traduites en classe de vive voix et par écrit sur la simple lecture du polonois; souvent aussi l'on a fait composer les élèves sur des sujets donnés.

S I X I È M E C L A S S E.

Après avoir considéré la tragédie sous les deux époques brillantes de Corneille et de Racine, l'on a passé à Voltaire. Une esquisse sur l'histoire littéraire de cet écrivain a précédé la lecture de Brutus, de Zaïre, d'Alzire, de la mort de César, de Mérope et de Mahomet, et cette lecture a toujours été accompagnée de notices sur le sujet de ces pièces, et de remarques sur les scènes qui ont offert quelque chose de remarquable du côté de l'art, des pensées et du style. Plusieurs de ces scènes ont servi d'exercices de la mémoire, savoir, de Brutus Acte 1^{er} scènes 1^{re} et seconde, Acte 5^{me} scènes 2^{de} 4^{me} et 6^{me}. De Zaïre, Acte 2, scène 3^{me}. De Mérope, Acte 1^{er} scène 3^{me}, Acte 4^{me} scène 2^{de}.

Comme les élèves de cette classe sont déjà suffisamment nourris de la lecture des bons classiques françois, on leur a donné différents sujets à traiter, tels que : Discours sur l'universalité de la langue françoise. Discours sur la littérature, sur les objets qu'elle embrasse et sur les conditions qu'elle exige. Biographie de Voltaire. Extrait de la tragédie de Mahomet. De la poésie françoise avant et depuis Marot jusqu'à Corneille. Sur la tragédie de Brutus. Eloge de Buffon. De l'état des lettres en Europe depuis Auguste jusqu'à Louis 14. Biographie du Chancelier d'Aguesseau. Sur Athalie. Eloge historique de Henri 4. Résumé sur Corneille et Racine. Eloge de Chevert. Les biographies de Confucius, de Phidias et d'Hyppolite. Extraits de Mérope et de Zaïre. Vie de Leszczyński.

Le genre dogmatique a aussi occupé les élèves qui ont vu comment Montaigne fut imprimer à la langue une sorte d'énergie qu'elle n'avoit pas avant lui; comment la Rochefaucauld, Pascal et la Bruyère donnèrent les premiers modèles de ce style précis qui fortifie la pensée en la resserrant; comment Saint Eyremont introduisit dans le genre dogmatique une manière aisée et spirituelle, quoiqu'il n'approfondit rien. Ils ont vu dans Bayle la première atteinte portée aux fondemens de la philosophie; dans Mallebranche, le meilleur modèle de style qui convienne aux matières dogmatiques; dans Fénelon un talent rare de joindre naturellement et par une sorte d'effusion spontanée, le sentiment à la pensée, même en traitant des sujets, qui exigent toute la rigueur du raisonnement; dans Fontenelle, l'exemple dangereux de ré-

pandre des grâces jusque sur la philosophie. Ils ont vu enfin que Voltaire, Rousseau, d'Alembert, Diderot et Buffon possédoient tous les charmes du style; et tout l'art de l'éloquence pour persuader les lecteurs, ou pour les éblouir.

Deutsche Sprache.

Unter Leitung des Prof. Beisch.

Erste Klasse.

Die Schüler wurden von Herrn Gronau im deutschen Aussprechen, Lesen und Schreiben einzelner Wörter und Sätze geübt. Dann lasen sie öfters einige kleine Gellertsche Fabeln, schrieben sie in der Klasse dem an der Tafel Vorgeschriebenen nach, und lernten sie auswendig.

Zweite Klasse..

Derselbe Lehrer setzte die Leseübungen fort, wozu die Sulzerschen Vorübungen gebraucht wurden. Das Gelesene wurde ins Polnische übersetzt. Andre Stücke wurden diktirt, von den Schülern ins Reine geschrieben, und auswendig gelernt; z. B. der Tanzbär, das Land der Hinkenden, der Knabe und die Mücken, die junge und die alte Schwalbe u. s. w. Die Geübteren der obren Abtheilung versuchten das Gelesene mit eignen Worten zu wiederholen, und lernten etwas schwerere Fabeln, als: das Schicksal, der junge Prinz, der Besitzer des Bogens u. s. w.

Dritte Klasse.

Prof. Werbusch erläuterte den 1ten 2ten und 3ten Theil der Sprachlehre des Herrn Nektors Kamienski, sprach von jedem Redetheile insbesondere und fügte überall mehrere Beispiele hinzu. Aus Sulzers Vorübungen wurden folgende Stücke ins Polnische übersetzt, und dann zur Uebung im mündlichen Vortrag aus dem Gedächtnisse deutsch wiederholt: die Erziehung bei den alten Römern, die Auster, die Stecknadelsfabrik, Schmeichelei, Grossmath im Unglück, eine seine Antwort, Gewerbe,

der Herbstmorgen, Fischfang durch Wasservögel in China. Außerdem wurden die Schüler angeleitet, diktirte und grammatisch aufgelöste Fabeln, Erzählungen und Idyllen, erst wörtlich dann frei, zu übersetzen z. B. die Stadtmaus und die Feldmaus, Amynatas, Palamon, Entschließung, Procesz, die seltsamen Menschen, die Aehren, Rangstreit der Thiere in vier Fabeln, der Herbstmorgen u. m. a. Diese Stücke dienen zugleich zu den ersten Deklamationsübungen.

Vierte Klassen.

Durch praktische Sprachübungen, die an die Tafel geschrieben wurden, suchte Prof. Weicht die Fertigkeit im richtigen Ausdruck, in der Wortfolge und Rechtschreibung zu befördern. Dergleichen waren: Unterschied gleich- und ähnlichklanger Wörter, unpersönliche Zeitwörter mit dem dritten oder vierten Falle — mehrere Prädikate zu einem Subjekt zu suchen — Unterscheidung ähnlicher oder entgegengesetzter Prädikate — verschiedene Bedeutungen der Zeitwörter mit Verhältniss- und Vorsylben — Wörterfamilien — Sätze und Erzählungen, worin man Beiwörter und Zeitwörter ausgelassen, zu ergänzen — vergleichen mit veränderten Wörtern und Wendungen abzuwechseln u. s. w. — Die Geübteren arbeiteten zu Hause Erzählungen und Briefe aus, die der Lehrer verbesserte. Deklamationsstücke wurden theils aus Sulzer gewählt, theils diktirt z. B. der Greis und die drei Junglinge, der Wolf auf dem Todbett, der Herbstmorgen, die Freundschaft, das Lied vom braven Manne u. s. w.

Fünfte Klassen.

Derselbe Lehrer trug hier die Haupttheile der Rhetorik vor, wovon im ersten halben Jahre die Lehre vom Periodenbau, von den Figuren und Tropen, im letztern die Hauptgattungen des prosaischen Styls, mit Hinzufügung einiger Literärmotiven, abgehandelt wurden. Ausarbeitungen zu Hause und in der Klasse, und der Vortrag der Geschichte in deutscher Sprache übten den mündlichen und schriftlichen Vortrag, und hatten besonders Uebersetzungen aus gelesenen Stücken lateinischer Classiker und Wiederholungen aus der Geschichte zum Gegenstande. Prosaische Fragmente und Poesien wurden zur Deklamation diktirt und erläutert, erstere vorzüglich als Beispiele zu den Gattungen des prosaischen Styls. Dergleichen waren: Beispiele des historischen Styls

in der niedern, mittlern und höhern Schreibart von Schröck, Heeren und Schiller — Fragment einer Beschreibung der Schweiz von Joh. v. Müller — Beispiel aus dem Lehrstyl von Garve — Poetische Stücke waren: Diogen von Pfessel, Abschiedslied der Württembergischen Truppen von Schubart, drei Räthsel aus der Tu randot von Schiller, der sterbende Schwan von Herder, u. a. m.

Schste Klasse.

Prof. Stöphasius widmete im ersten halben Jahre wöchentlich eine Stunde dem Vortrage einiger Fragmente aus Hufelands Werk: die Kunst das menschliche Leben zu verlängern, worüber sowohl mündliche Unterredungen angestellt, als schriftliche Aufsätze geliefert wurden. Aus Pöltz's drittem Kursus wurden einige poetische Stücke, vorzüglich von Schiller ästhetisch erläutert, und von den Zöglingen deklamatorisch vorgetragen. In dem Sommerhalbenjahr war das Theoretische der Vereksamkeit ein Hauptgegenstand, namentlich: von der Sprache der Vereksamkeit, von der eigentlichen Rede, von der Wahl des Themas, von der technischen Dekonomie einer Rede, und von den einzelnen Formen des oratorischen Styls, mit beständiger Hinsicht auf die Literatur dieser Gattung. Zur praktischen Anwendung und Bildung wurden Fragmente gelesen, wie Pöltz sie im dritten und vierten Kursus ausgehoben hat: aus Zollikofer's Betrachtungen über den gestirnten Himmel — aus Delbrück der Frühling der Natur, verglichen mit dem Frühling des Menschengeschlechts — aus Starke über die Unsterblichkeit der Seele u. a. m. Der Styl wurde durch öftere schriftliche Aufsätze, besonders kleine Reden und Uebersetzungen aus dem Livius geübt, und Fragmente klassischer Schriftsteller dienten fortwährend zur Ausbildung des höhern deklamatorischen Vortrags.

In jeder dieser Klassen waren zwei wöchentliche Stunden zu diesem Unterricht bestimmt.

JĘZYK ROSSYJSKI,
dawany przez Profesora WERBUSZA.

Z trzech godzin na tydzień temu językowi poświęconych, dwie przeznaczo-

no dla poczynających, a iednę dla tych którzy już nieco postępili. Zatrudnieniem klas-
sy początkowej była wprawa w czytanie tak Xiążek drukowanych jako i pisma —
pierwsze zasady grammatyczne, iako to: formy przypadkowania i czasowania słów
foremnych, zawsze zaś zwracano uwagę uczniów na porównanie Rosyjszczyzny
z ięzykiem Oyczyzny, aby widzieli co te ięzyki mają wspólnego a czem się różnią
od siebie. Nakoniec, tłumaczyli niektóre łatwiejsze rzeczy a zwłaszcza powieści.

Uczniowie oddziału wyższego czytali i tłumaczyli ustnie na ięzyk Polski: Po-
chwałę Katarzyny II. — pismo o Obyczajach dawnych Greków. Później zaś tłumaczyli z Polskiego na Rosyjski ięzyk dzieło, pod tytułem: *Historya Państwa Rosyjskiego*, a szczególności Rozdziły o dawné Sarmacy i Scytyi — o Stanie Rosyi przed Rurykiem W. X., o Bulgarach, Pieczyngach, Sławianach, Estach, Czudach, Li-
wach, Czerwischach, Jugach i ich siedliskach — O wezwaniu Ruryka do Rosyi. —
Dla z bogacenia pamięci i doskonalenia gładkiej wymowy, piękniejszych wyimków
z Autorów Rosyjskich uczyli się na pamięć.

L I N G U A L A T I N A

Moderante Professore STOEPHASIO.

C L A S S I S P R I M A.

Discipuli primo ut legerent expedite, recteque pronuntiarent, i. e. penultimam syllabam aut producerent vere aut corriperent, deinde in *Kopczynsciana Grammatices* prima parte *Rudimenta*, *Declinationum paradigmata et Conjugationum*, ut ajunt, regularium probe perdiscerent, nulli operae magistri parserunt *Sibertus et Mahé*: quippe qui etiam huic exercitationi analysis, conversionem et e memoria recitationem formula-
rum fabellarumque in fronte Gedikiani libelli faciliorum adjiciendam curarunt.

Neque defuit studium illud, e schola majorum rite et perquam diligenter in in-
sima classe fovendum, compositionem adjectivorum cum substantiis pronominalibusque
continuo exercendi, et vocabula eorumque origines singulis fere diebus puerili me-
moriae inculcandi.

C L A S S I S S E C U N D A.

Primis Elementis apprime sedulo repetitis, discipuli ad reliqua capita, alteri que
insunt Grammatices parti, de anomalis verbis, de defectiis et impersonalibus, de

conjugatione periphrastica, de modo derivativa tempora formandi ex primitivis, de particulis (præpositionibus, adverbis et conjunctionibus) pergebant: ac Gedikiani tirocinii sectionem tertiam, inde a paragrapto L. usque ad LXXX. secundum Grammaticam resolventes, in sermonem patrum converterunt, selectasque particulas memorie mandatas recitarunt. Ceterum in componentibus formulis, præter nominum genus, verba potissimum substantiva et doctrinam de comparativo respicere studuerunt magistri, Pyka et Stoephasius in priori, Skelimowſki et Beichtius in posteriori hujus classis ordine.

CLASSIS TERTIA:

Elementis et hic repetitis, in Grammaticæ tertia parte magister Sibertus Syntaxin præcepit, et capita absolvit de rectione nominum et verborum, syntaxin infinitivorum et supinorum. Ac in Gedikii Chrestomathia inde a pag: XIX. bellum Romanorum civile primum et Mithridaticum, civile bellum inter Cæsarem et Pompejum, et quæ sequuntur de Romanorum imperatoribus capita ad paginam usque XLII. exposuit: porro e Corn: Nepote fragmenta vitarum Themistoclis, Aristidis, Epaminondæ et Hannibalis cum adolescentulis idem perlegit: ita quidem, ut hodie quæ soluta fuerant et conversa, ea cras perendieve coram interpretando repeterent domique memorie imprimerent. In exercitiis proponendis et corrigendis præceptor hic adjutorem habuit Professorem Zabellewicz, utpote qui exempla ex historia tradita hunc in finem resumens, canonum syntacticorum, eorundem quos supra diximus, rationem usque habuit. In Dictionario latino-polonico primitiva vocabula edisci idem impetravit.

QUARTA CLASSIS.

In Grammaticæ Syntaxi paullo subtiliori, Gerundiorum puta, Participiorum, Impersonalium, Adverbiorum et Conjunctionum discipulos exercuit Professor Zabellewicz, ac methodo quidem plane practica, pensa scilicet, quibus scribendi genus excollerent, ad regulas trivialis æque ac altioris syntaxis diligenter et accommodando et construendo. Explicavit præterea Fabulas Phædri, quarum lectissimas modo vernaculam linguam litteris transferendas, modo oratione soluta commutandas tironibus tradidit. Insuper versus jambicos scandérunt et optimas fabellas memoriter recitarunt. Corn: Nepotis vitas aliquot, Miltiadis, Thémistoclis, Aristidis, Pausanæ, Cimonis et Lysandri Prof: Stoephasius' grammaticæ illustravit et historice. Primi vi-

tam ducis edidicerunt juvenes.

C L A.

CLASSIS QUINTA.

Prof. Beichtius Ovidii metamorphoseon libros I. II. III. IV. et V. ad vers: CCXXXV. grammaticē, æsthetice et mythologicē interpretando explanavit, dictis et locis propter visus audacibusque haud temere omissis.

Fabulas quidem quum convertebant adolescentes, nunc gallica, nunc germanica, interdum et latīna-prosaica atque polonica oratione, prouti cum alio atque alio linguae usu id magis congruere visum erat, utebantur. Ac in mythis subinde repetendis, latīna lingua loquentes, ut verbis distinctis concinnisque ac puris singula quæque describerent idem curavit. Metamorphoses selectas mēmoriter recitaverunt.

Prof: Bentkowski anno præterlapso Ciceronis dialogos, de Amicitia totum, de Senectute dimidium, ut plurimum cursorie perlegit, grammatices tamen præcepta et logices, verbis opportune monentibus, diligenter enodans. Ceterum hos libellos discipuli non solum coram magistro, sed domi quoque, patriam linguam unicā usurpantes, interpretati sunt. Luculentissima loca ab iis sunt declamata. Sed quod ad styli exercitationes, uterque præceptor id imprimis, ut ex historico et epistolari genere themata ad elaborandum proponerentur, spectavit. Sæpius etiam ex tempore ad magistrorum dictata scripserunt.

SEXTA CLASSIS.

Prof: Bentkowski in Virgilii Aeneidos libros II. III. IV. & VI. commentatus est ita, ut carminis epicī virtutes, poeticam, grammaticen, res mythologicas et historicas rite exponeret, simulqñ interpretationes patrias Francisci Dmochowski et Andreæ Kochanowski cum primo exemplari seu Originali, ut dicunt, compararet. Memoriæ impressere et declamarunt præclarissima loca.

Prof: Stoephasius Livii Historiarum libros duos priores cum ciyibus legit cursorie; nonnunquam vero statarie: locis enim hi libri, præ ceteris fere, ut notum, abundant, qui propter sermonis brevitatem et infrequentiam, et propter res antiquarias, notatu mire dignas, quum juvenilis ingenii acumen in eliciendo sensu adjuvare, tum memoriam lectionum de Antiquitatibus habitarum redintegrare possunt.

Genus et scribendi et dicendi variis modis aptisque excolere studuerunt juvenes, Bentkovi et Stoephasio ducibus.

Prof: Dabrowski Ciceronis Orationes pro Archia poeta et pro M. Marcello ita cum

discipulis legit, ut de eleganti verborum junctura, de dictione oratoria, de copia et varietate orationis cum cura admoneret, simulque historiam, antiquitates, aliasque res memorabiles accurate exponeret. Præterea Epistolam Horatii ad Pisones, de arte poetica, est interpretatus, eamque contulit cum versionibus, quibus in Polonica lingua gaudemus. Excerpta quædam et synopsis eorum, quæ sunt explicata, juvenibus dedit memoriae mandanda. Idem magister Commentarios quoque prælegit et declamandos proposuit de Bello Germanico, quos Serræ, Viro Summo, debemus; quo quidem libro Supremus Lycei nostri ordo usus est et utetur perinde familiariter, ac si veteris Latii sibi doctor amicus esset.

L I N G U A G R Æ C A.

In ordine Inferiori hanc linguam ter per hebdomadem docuit Prof: Stoephasius, in Superiori toties Prof: Beichtius. Ac in illo quidem Elementa, præter Legere distincte et prosodice, Paradigmata declinabilium et conjugationum omnium ad Buttmani grammaticam tirones edidicerunt. Insuper in Jacobsiani libelli cursu, ut ajunt, primo, quæ triginta fere priores paginæ exhibent fragmenta, super tribus declinationibus earumque contractione, super adjectivis, pronominibus et verbo regulari transtulerunt, lingua usi plerumque latina. In quolibet penso pertractando grammaticæ resolutionis ac verborum derivationis præ ceteris ratio est habita.

Superioris classis cives primo Jacobsii cursum alterum legerunt inde a pag: LXI—CLVI, apolodus aliquot Aesopeos; caput historiæ naturalis; notitias fabulasque ac dialogos mythicos. Dein Xenophontis in Anabasi libri secundi capita converterunt quinque, de Cyri morte; de Græcorum foedere et reditu; de legatione Tissaphernis; de Persarum ignavia, cet. Denique in Homerij Iliade interpretati sunt librum primum et partem secundi, de Chrise, Apollinis ferdote, filiam suam redempturo; de concione, quam ob placandum deum Achilles habuit; de jurgiis Agamemnonis cum Achille; de Jove illatam Achilli injuriam ultro, rel. Quorum omnium singula ad Buttmani in primis grammaticam, sed, ubi vel ipse locus facere admoneret, æsthetice quoque et historice illustrata et quum plurimum latine translata sunt, Locos Iliados illustrissimos memoria comprehenderunt discipuli et declamarunt.

J E O G R A F I I A

pod przewodnictwem Professora BEICHTA.

K L A S S A P I E R W S Z A.

Wiadomości przygotownicze, czyli ogólne wyobrażenia z Jeografii, iako to: o

lądzie stałym, o morzach, rzekach, górach; o różnorodności klimatów, płodów ziemskich, i t. d. O krajach Europejskich w ogólności, z wymienieniem miast stołecznych J.P. Mahé dawał tę lekcję, dwa razy na tydzień podobnież jak i w Klaśach wyższych.

K L A S S A D R U G A

Składająca się z dwóch oddziałów, w których dawał Profesor *Werbusz* potrzbnięjsze wiadomości z Jeografii matematycznej, stosownie do pojęcia uczniów — O obrocie ziemi i odmianach stanu wynikających dnia i nocy, pór roku — O równiku, zwrotnikach, południkach, i t. d. Z Jeografii fizycznej mówił Nauczyciel o klimatach, o główniejszych wodach, górach — Imiona, granice, i wielkość pięciu części świata, z wymienieniem Krajów znakomitszych — O krajach Europejskich mówiono w szczególności, mając względ zawsze na tę Klasę do pierwszego kursu należącą.

K L A S S A T R Z E C I A.

Powtórzywszy to, co było dawane w Klasie poprzedzającę, przechodził Nauczyciel z większym wyszczególnieniem kraje niektóre, wymieniając zawsze płody i przemysł kraiowy. W tym roku mówiono o Księstwie Warszawskim, Francji, Anglii, Irlandii, Rosji, i krajach należących do związku Reńskiego, Nauczyciel J.P. Mahé iako i w klasie następujący.

K L A S S A C Z W A R T A:

Powtarzając kursa poprzednicze, uzupełniał ie Nauczyciel wiadomościami statystycznymi o Konstytucji i Administracji różnych Narodów, o rządodzielnictwie, o handlu, a w szczególności podał tabele statystyczne wymieniające rozległość znakomitszych państw Europejskich, ich ludność, dochody, siłę lądową, i morską.

H I S T O R Y A P O L S K A

pod przewodnictwem Profesora BENTKOWSKIEGO.

Aby uczniowie Klas wszystkich, nietylko ciągle sobie odświeżali w pamięci Historią dziejów ojczyźnich, lecz oraz w dokładniejszym onychże zgłębianiu smaku nabierali, uznano za rzeczą niezbędną zaprowadzenie następującego rozkładu na trzy kursa czyli stopnie podzielonego. Każdy z tych kursów obejmującą całkowitą Historię Polskę; lecz kurs pierwszy służy tylko dla przygotowania uczniów do kursów wyższych; w kursie drugim następuje już obszerniejsze opowiadanie dziejów Ojczyzny; w kursie zaś trzecim a zwłaszcza w klasie najwyższej ścisłe roztrząsanie onychże. Uczeń więc Instytutu naszego, co rok postępując od klas wyższych, w przeciągu lat sze-

ściu trzy razy będzie miał dawaną Historią Narodową, lecz coraz z większą dokładnością, stosownie do ogólnego postępu w Naukach. Jedna godzina na tydzień w każdej klasie obiektywi temu przeznaczona była.

Kurs pierwszy, roczny.

Klassa I. Staraniem było Nauczyciela, aby uczniowie téy klasy wpoili sobie w pamięć następstwo Monarchów Polskich, lata ich panowania, charakterystykę każdego, ważniejsze czyny — zdarzenia nadzwyczajne — imionu mężów znakomitszych przez naukę, mężtво i wszelkiego rodzaju przysługi dla Ojczyzny, przechodząc wszystkie wieki dziejów Ojczyzny. J.P. Siebert dawał tę lekcję.

Kurs drugi, dwóroczny.

Ponieważ Kurs ten klasę drugą i trzecią obejmując, w ciągu przeto ninięjszego roku szkolnego, przeszedł Nauczyciel w Klasie drugiej pierwszą połowę Historii Narodowej, w trzeciej zaś drugą połowę a w szczególności:

w Klasie II. w obu oddziałach opowiadał J.P. Fyka i kazał uczniom powtarzać dzieje ojczyzny od najdawniejszych czasów aż do Władysława Jagiellona.

w Klasie III. miał Professor Bentkowski dalszy ciąg aż do naszych czasów.

Kurs trzeci, trzyletni.

Obeymuje trzy klasy najwyższe. w Klasie IV. przechodził Professor Zabellewicz Historią ojczystą, od początku aż do objęcia Rządów przez Władysława Jagiellona.

w Klasie V. Professor Bentkowski, zaczawszy od Panowania familii Jagiellonskiej doszedł do Jana III.

w Klasie VI. Tenże Nauczyciel przechodził ostatnie panowania, mając za przewodników X. Coyer o panowaniu Jana Sobieskiego, a dzieło Partenęya obejmujące dzieje za panowania Augusta II. Prócz tego osądził Nauczyciel za rzecz potrzebną z powodu niektórych uczniów powtórzenia cały Historii Polskiej.

HISTORYA POWSZECHNA.

pod przewodnictwem Professora BEICHT.

Klassa I. Przygotowanie do Klaszy wyższej podaniem Tablicy Chronologicznej,

na którygy g'ówni'éysze Epoki są oznaczone. O każdym takowém znakomitém zdarzeniu lub osobie, krótką i dla uczniów téy Klaſsy flosowną opowiedziano wiadomość, zachowując sobie nzupełnienie do Klaſs wyższych. Godzina jedna na tydzień dawana przez JP. Sieberta.

Klaſsa II. W obudwu oddziałach w których dawali Professor Werbusz i JP. Pyka po dwie godziny na tydzień. Czyny wažniéysze i osoby z historyi starożytné až do Cesarza Augusta, a wszczególności z Historyi Zydowskié Abraham — Józef — Moyses — Saul — Dawid — Salomon — O Egipcyanach — Obeliski i Piramidy — Duchowni i t. d. Handel i żegluga Fenicyan — Semiramis — Sardanapal — Cyrus — Solon — Woyny Greków z Persami — Sparta — Ateny — Miltiades — Temistokles — Alcybiades — Sokrates — Alexander W. — Dawni Rzymianie — Fabrycyusz — Walka z Kartagińczykami — Juliusz Cezar — August.

Klaſsa III. Która z poprzedzającej składa kurs pierwszy historyczny, dalszy miała ciąg historyi powszechné, zaczawszy od Cesarza Augusta až do naszych czasów; podobnie jak w Klaſsie drugiéy wybór tylko dzieiów wažniejszych, iako to: Krzewienie się Chrześcianſtwa — Zburzenie Jerozolimy — Konstantyn W. — Podział Państwa Rzymskiego — Przemiana siedlisk różnych Narodów, upadek Cesarstwa Zachodniego — Justynian — Jedwabnice do Europy wprowadzone — Mahomet — Karol W. — Cesarzowie Sascy — Grzegorz VII. i Henryk IV. — Krucyaty — płody Indyi wschodnich — Proch strzelniczy — papier szmaciany — formierstwo, drukarstwo i t. d. — Grecy we Włoszech — Zaburzenia z powodu zdań religijnych — Woyna trzydziestoletnia. Henryk IV. i Ludwik XIV. — Piotr W. — Fryderyk W. — Stany zjednoczone Ameryki — Franklin — Rewolucja Francuzka. — Dwa razy na tydzień Professor Werbusz dawał tę lekcję.

Klaſsa IV. i V. Składaią drugi kurs historyczny, w którym powody i skutki zdarzeń rozmaitych Nauczyciel wyłuszcza, i stan wzrostu, kwitnienia, potęgi i upadku Narodów rozbiera — W Klaſsie czwartéy dawał Professor Zabellewicz dwie godziny na tydzień — Historyą Starożytną až do Upadku Państwa Rzymskiego na zachodzie w roku 476, obejmującą dzieje Babilończyków, Medów, Persów, Fenicyjczyków, Egipcyan, Greków, Macedończyków, Kartagińczyków i Rzymian — W Klaſsie piątey od upadku Cesarstwa Zachodni go až do początku wieku ósmnastego, podług porządku Narodów, lecz mając zawsze wzglad na zdarzenia współczesne i wzajemny wpływ i stosunki Państw między sobą. Z Historyi nowéy przeszedł nauczyciel z większym wyszczególnieniem, Historyą Anglii, Francji, Hiszpanii i Niemiec.

Klaſsa VI. Pojedyncze zdarzenia i epoki przechodził tutaj Professor Beicht ró-

wnie iak w klassie poprzedzającym dwa razy na tydzień , w cały obszerności , mając osobliwie wzglađ na stan cywilizacyi — I tak ukończył w półroczu zimowém historię wojny siedmioletnię ; w półroczu zaś letnim dzieje znakomitsze Historię Rzymskię. Prócz tego dawano uczniom do domu życia sławnych ludzi i większe dzieła historyczne , z których treść opisywali i w klassie ustnie zdawali sprawę. Używano na ten kontekst dzieł Millota , Gallego , Mangelsdorfa , Brianda historyi hiszpańskiej , Suhma historyi Duńskię , Monteskiego i innych.

ANTIQUITATES ROMANÆ.

- Prof: Stoephasius in utraque classe suprema hanc Disciplinam , semel per hebdomadem , verbis latinis persequuntus , in Quinta capita haec summa tradidit :
- 1, De urbanis Romanorum Magistratibus , inde ab obtenta libertate constitutis : ac primo : de Ordinariis majoribus , de Consule , Prætore , Aedili curuli , Quæstore , Tribuno plebis . (De ordinariis minoribus caput heic quidem omittendum duxit.) Postea : de Extraordinariis magistratibus ; de Dictatore , Censore , Interrege , Præfecto urbi , Præfecto prætorio , Decemviris legibus scribendis , Tribunis militaribus consulari potestate , Triumviris reipublicæ constituendæ , cet.
 - 2, De civium Romanorum distributione a) in tribus et curias inque classes ac centurias .
b) in tres ordines , senatorium , equestrem et plebejum .

In Sexta classe magister materiam hanc systematico , ut ajunt , ordine eodem , quo eam biennium abhinc inchoaverat , prosequutus est , et partem alteram , de publicis Romanorum rebus , enarrando finivit . Primo quidem egit : De Constitutione , ubi de civium divisione , in tribus et curias ; in ordinem senatorium , equestrem et plebejum ; in patricios et plebem ; in classes et centurias . Deinde de Administratione rerum civilium et juris : 1, in Senatu . 2, a Populo in Comitiis , curiatis , centuriatis , tributis . 3, a Magistratibus (1) urbanis a) ordinariis (majoribus; ordinariis minoribus , triumviris capitalibus et nocturnis , triumviris monetalibus , triumviris valetudinis . decemviris stlitibus judicandis , vicomagistris cet.) b) extraordinariis . c) ministris magistratum , scriba , praecone , coactore , accenso , lictore , viatore , nomenclatore , cet . (2) provincialibus , Proconsule , Proprietore , Quæstore provinciali et Proquaestore , Legato et Procuratore . 4) in Judiciis , privatis et publicis Administrationis vero partem posteriore , de Sacris , non potuit non præterire magister , tempore unius septimanæ horæ in hanc doctrinam exclusus . Ejus tamen in Scriptoribus illustrandis , quavis occasione oblata , mentionem facere haud neglexit . Denique de Defensione P. R. edisse- ruit sive de re militari , ubi de delectu , ordinibus , armis , acie , castris , disciplina .

Ceterum juvenes in studio harum litterarum haud sine fructu adhibuerunt quam illustrantes figuras, æri incisas, *Bardonii*, tum antiquitatum tabulas, multa cum cūra et rerum peritia compositas a Professore G. G. Köpke: quarum inscriptio accurata hæc est: *Antiquitates Romanæ*, in XII. Tabulas descriptæ. In usum Scholarum editæ M. Georg: Gustav: Köpke, Gymn: Berolin: Prof: Berolini ap: Bibliop: Fr: Braunes 1808. im fol.

M Y T H O L O G I A.

Primo de majoribus et minoribus Diis, et quibusdam eorum in honorem actis diebus festis, de Saturno et Saturnalibus, de Jano, de Rhea et Megalesiis, de Vesta et Vestalibus, de Cerere et Triptolemo et Eleusiniis, de Joye et Titanibus, de Prometheus, de Junone, Vulcano, Minerva, Mercurio, Apolline et Musis, de Diana, Bacco et Bacchanalibus, de Venere, de Neptuno et Nymphis, de Plutone, Parcis, Furiis, Elyso et Tartaro, de Pane, Fauno, Satyris &c.

Præterea de Sémideis et Heroibus quibusdam, ut Hercule, Castore et Polluce, Oedipo et Sphinge, Eteocle et Polynice, rel: Quos mythos discipulis Quartæ classis, semel in septimanam, verbis plerumque latinis enarravit Prof: Stoephasius Ex *Hirtii* libro notissimo figuræ in ære scalptas præceptor exhibuit: ac nonnullas nonnulli juvenes in Scholis ichnographicis imitando reddidere, Professore *Vogel*, picturæ linearis magistro præente.

HISTORYA NATURALNA pod przewodnictwem Profesora TYMM.

K L A S S A P I E R W S Z A.

Wyftawiwszy uczniom, stosownie do ich pojęcia ogólny obraz całego przyrodnego, przedstawił Nauczyciel wydział zwierząt ssących, który w przeciągu roku niniejszego przeszedł.

K L A S S A D R U G A.

Podług planu przeznaczony jest dla téy Klasy wydział ptaków i zwierząt ziemiodwornych, których wszystkie rodzaje i gatunki z uczniami przechodził Nauczyciel, trzymając się dziełka Hoffmanna, podobnie jak w klasie poprzedzającej.

K L A S S A T R Z E C I A.

Roczny plan wyznacza dla téy klasy Historyą Naturalną ryb, owadów i robactwa.

Podawszy naprzód Nauczyciel ogólnie uwagi o tych częśiaach Historię naturalnę, wykładał ie stosownie do porządku zachowanego w Zoologii Narodowę, lecz czerpiąc z obszerniejszych i nowszych dzieł Naturalistów.

K L A S S A C Z W A R T A.

Uczniom téy klaszy objaśniano podług układu Linneuszowego rośliny zagraniczne powszechnie u nas używane, między innemi wykładał nauczyciel osobliwości i użytku następujących roślin: Kasztan *Fagus castania*; Figa, *Ficus carica*; China, *Cinchona officinalis*; Migdał, *Amygdalus communis*; Rabarbarum, *Rheum rhabarbar*; Ananas, *bromelia Ananas*; Kapary, *Capparis spinosa*; Drzewo oliwne, *olea Europea*; Goździki, *Caryophylum aromaticum*; Cynamon, *Laurus cinnamomum*; drzewo Muszkatołowe, *myristica Moschata*; Kaka, *theobroma Cacao*; Wanilia, *epidendrum Vanilla*; Kawa, *Caffea*; Cytryna, *Citrus medica*; Pomarańcza, *citrus aurantium*; Herbata, *thea bohea et viridis*; Pieprz, *Piper nigrum*; palma daktylowa, *phoenix daçylifera*; trzcina cukrowa, *sacharum officinarum*. i t. d.

K L A S S A P I A T A.

Mineralogia podług systematu *Wernera*. Wyłożyszy naprzód ogólny obraz rzeczy kopalnych, przystąpił Nauczyciel do nauki o gatunkach gór; mówił dalej o znamionach rzeczy kopalnych w ogólności, mianowicie zaś o znakach zewnętrznych, i zakończył klasysfikacją mineralów.

K L A S S A S Z O S T A.

W téy Klassie dawano Historię naturalną i fizyologią człowieka, podług następującego porządku: Opis fizyczności człowieka od uradzenia aż do śmierci naturalnej starca. Wywód, że tylko jest jeden rodzaj i jeden gatunek ludzi, i że różnorodności fizyczne między nimi są tylko odmianami jednego gatunku — Opis składu i wyłuszczenie działań zwierzęcych ciała ludzkiego, mianowicie zaś o częściach stałych (*de solidis*); o siłach życia utrzymujących (*vires vitales*), o ruchu muszkułarnym; o pokarmie i jego trawieniu; o żółci, wątrobie i ich działaniach; o systemacie naczyń wziewających (*vasa absorbentia*); o krwi; o oddychaniu; o zmysłach; i t. d. czerpiąc z dzieł Hallera, Bodeloquego, Buffona, Blumenbacha, Cuvier, Lodera i innych.

Prócz tego, w Klassie V. i VI. dawał JP. Zacharewicz Botanikę. Zwróciwszy naprzód uwagę uczniów na różne układy roślinne a szczególnie Linneusza, przedsięwziął korzystając z pory czasu, Terminologią roślinną (Fizyologią zaś odłożył na półrocze zimowe) i wprawiał uczniów w poznawanie roślin krajowych, ogrodowych

pozyte-

pozytycznych i szkodliwych. Na ten koniec przynosił świeże rośliny na lekcję i wychodził z uczniami dwa razy na tydzień na ekskursje botaniczne.

NAUKI MATEMATYCZNE, FIZYCZNE I CHEMICZNE.

Klasa I. Arytmetyka. — Prof. Zabellewicz naprzód dał poznąć uczniom znaki liczbowe; poczém wprawiwszy uczniów w dodawanie, odejmowanie, mnożenie i dzielenie z pamięci, przystąpił do tychże działań na liczbach poedynczych i wielorakich; i gdy już uczniowie nabyli łatwości w rozwiązywaniu wszelkich zadań, dał im naukę o liczbach łamanych, i dodawać ie i odejmować od siebie nauczył.

Geometria. — Tenże Prof. dał uczniom początkowe wiadomości o liniach, o okręgu koła, o kątach, o trojkątach i ich przystawianiu, tudzież o liniach równoodległych i równoległobokach, a to tyle, ile potrzebnem osądził do przygotowania tych uczniów do następującej Klasfy.

Klasfy II. 1szy oddział. Arytmetyka. — Nauczyciel X. Skolimowski w ciągu całego roku szkolnego począwszy od liczenia przeszedł dodawanie, odejmowanie, mnożenie i dzielenie liczb całkowitych i łamanych, tudzież regułę trzech prostą i odwrotną.

Geometria. — Tenże Nauczyciel począwszy od wstępnych wyobrażeń o liniach, o okręgu koła, i kątach, przeszedł twierdzenia i zagadnienia tyczace się przystawiania trojkątów, liniów równoodległych, kątów w figurach prostokrężnych, równoległoboków i trojkątów równych co do powierzchni.

Klasfy II. 2gi oddział. Arytmetyka. Prof. Zabellewicz powtórzywszy cztery działania na liczbach całkowitych, przystąpił do działań na liczbach łamanych: poczém dał poznąć uczniom regułę trzech prostą, odwrotną i składaną; dalej regułę spółki, procentu i odtrącenia onego, skończył na ułomkach dziesiętnych.

Geometria. — Tenże powtórzył to wszystko, co dawał w klasie I. i nadto dał uczniom naukę o kątach w figurach prostokrężnych, o równoległobokach i trojkątach równych co do powierzchni; o dodawaniu i odjemowaniu kwadratów; wreszcie o liniach fizycznych z kołem i o kątach przy okręgu, między i za okresem koła.

Klasa III. Arytmetyka. — Prof. Bentkowski powtórzywszy o ułomkach zwyczajnych i dziesiętnych, tudzież regułę trzech prostą, odwrotną i składaną, przystąpił do Arytmetyki ogólnej: wyłożył cztery działania arytmetyczne na lite-

rach za pomocą skróconych znaków. Z Algiebery przeszedł zadania pierwszego stopnia o jednym, dwóch i trzech niewiadomych. Zakończył na podniesieniu liczy do kwadratu i wyciąganiu pierwiastku kwadratowego.

Geometria. — Tenże Prof. powtórzywszy wiadomości w klasie porzedzające dawane, przeszedł podług porządku w dziele P. Lacroix zachowanego o zamianie figur prostokrężnych, i dodawaniu ich powierzchni; o proporcjach i proporcjalności boków; teorya podziałki; o podobieństwie figur i stosunkach powierzchni figur podobnych; o liniach stycznych i porównanie kątów rozmaitych w kole; o wielokątach foremnych wpisanych wokoło i opisanych na kole.

Klasy IV. Arytmetyka. — Prof. Dąbrowski powtórzywszy wiadomości dane w Klasie poprzedzającym, szczególnie o ułamkach zwyczajnych i dziesiętnych z przydaniem o wagach i miarach dziesiętnych, tużież całą Arytmetykę praktyczną, wyciąganie pierwiastku kwadratowego, i cztery działania Arytmetyczne za pomocą znaków ogólnych, wyłożył uczniom potrzebę i korzyści równań w Algieberze, podając wszelkie skrócenia, które w ich przerabianiu używać się zwykły. Wyliczywszy potem rozmaite sposoby rozwiązywania zagadnień stopnia Igo z jedną i wielu ilościami niewiadomemi, wyłożył formuły ogólne do rozwiązywania takowych zagadnień służące; starając się wszędzie o to, aby uczniowie sami wyprowadzali ktotkie i jasne prawidła. Z równań tego stopnia i z teorii Logarytmów przeszedł tylko wiadomości początkowe do zrozumienia Trygonometryi prostokrężnej potrzebne. Nakoniec, wyłożył teorię proporcji i progresji Arytmetycznych i Geometrycznych.

Geometria. — Tenże Prof. powtórzywszy całą Geometrię z początku, załatwiając się nawięćcym nad podobieństwem figur prostokrężnych, i proporcjalnością ich boków, nad właściwościami koła i podziałem okręgu na części równe, z przydaniem sposobów dochodzenia przyblizonego stosunku średnicy do okręgu; wyłożył stosunek dwumnożny wielokątów podobnych; i podał sposoby dochodzenia powierzchni koła. Z Trygonometryi prostokrężnej po wyłożeniu linii trygonometrycznych, i twierdzenia o summie i różnicie wstaw i doftaw dwóch łuków, tużież o połowie wstawy i doftawy łuku danego; dał poznać uczniom sposób, którym ułożono tablice trygonometryczne. Wyliczywszy potem twierdzenia służące do rozwiązywania trojkątów prostokrężnych, podał uczniom z Geometrii praktycznej do rozwiązania rozmaite zagadnienia, tak względem wymiaru powierzchni, wynajdowania odległości i wysokości doftepnej, iako też co do zasad równoważenia. Dla wprawy wymierzyli uczniowie trygonometrycznie okolicę Warszawy ze strony zachodnię.

Fizyka. — Po wyłożeniu teorii biegu pojedynczego i składanego, przyspieszonego i spoźnionego, z podaniem sposobu, którym się dochodzi droga przebieżona, czas, prędkość, masa, siła i ich stosunki, wyłożył uczniom teorią machin, a mianowicie wagę, dźwignię, koła na walcu, bloków, równi pochylę, śruby nieustającę, etc. Z Fizyki właściwej wyłożył niektóre własności ciał ogólne, a wszczególności załatwiał się nad Elektrycznością, Galwanizmem i Magnetyzmem.

Klasy V. i VI. — Dla malej różnicy postępu w Matematyce Uczniów tych Klas, iakotęż dla dopełnienia wiedzy z Matematyki niższego, których wielu uczniom brakowało, dwie te Klasły w godzinę przeznaczone na Matematyczne nauki, były złączone.

Alggebra. — Prof: Dąbrowski, Powtórzywszy niektóre wiedzy z Aritmetiki właściwej, tudzież cztery działania arytmetyczne ze znakami ogólnymi, równania stopnia pierwszego, proporcje i progresje Aritmetyczne i Geometryczne i wyciąganie pierwiastków kwadratowych z przydaniem o pierwiastkach sześciennych; wyłożył teorię równań drugiego stopnia i innych stopni wyższych, które na wzór równań stopnia drugiego mogą być przerabiane — Zakończyła zupełnie teorię Logarytmów.

Geometria. — Tenże Prof: powtórzywszy całą planimetrię, wyłożył własności płaszczyzn, kątów wielościennych i wielościanów, iako też ciał zakończonych powierzchniami krzywymi podając sposoby wynajdowania ich powierzchni, objętości i stosunku. Z Trygonometrii kulistę dawszy poznać uczniom własności kąta i trojkąta kulistego, wyłożył twierdzenia służące do rozwiązywania trojkątów kulistych, prostokątnych i ukośnych. Zakończył na sekcjach konicznych; tu powtórzył naprzód wiedzę iuż uczniom własności koła sposobem zupełnie rozbiorowym, i tymże samym sposobem wyłożył potem własności innych linii krzywych, mianowicie Elipsy, Paraboli i Hiperboli.

Fizyka. Tenże Prof: Załatwiawszy uwagę uczniów nad własnościami cieczy w naczyniach zastających i wypływających, wyłożył naczynia spółkujące, fontany, sposoby dochodzenia gatunkowej ciężkości ciał stałych i ciekłych, z opisaniem niektórych machin hidraulicznych użytecznych. Potem w krótkości przeszedł własności światła przychodzącego od ciał świecących się, odbitego od zwierciadeł i łamiącego się w ciałach przezroczystych, z opisaniem niektórych narzędzi optycznych. Nakoniec, dla przyfotowania Trygonometrii kulistę wyłożył uczniom z Jeografii Astronomicznej sposób wymiaru meryduanu ziemskiego, mierzenia wysokości ciał Niebieskich, Pola i Ekwatora, oznaczania szero-

kości, i długości ieograficznej i astronomicznej, tudzież wstępnie prostego i zbo-
czenia, pochyłości Ekiptyki, Węzłów, i t. d. z wyłożeniem trojakaiego po-
łożenia kuli Ziemskiej względem Ekwatora. Z Fizyki właściwej wyłożył własno-
ści fizyczne cieplika, powietrza i wody z powtórzeniem różnych doświadczeń.

Chemia. — Nauczyciel P. Zacharewicz. — Ta nauka dawana była w ostatnim tylko
półroczu: przestać więc Nauczyciel musiał na krótkim wyłożeniu istotnych czę-
ści. Podawszy definicję Chemii, i ukazawszy ją różnicę od Historyi Natural-
nej i Fizyki, mówił o powszechnych sposobach, które się w robotach Chemi-
cznych używają. Dał wyobrażenie pierwiastków czyli ciał prostych: Mówiąc
o powinowactwach, zastanowił szczególnie uwagę Uczniów nad postrzeżeniami
następującymi: to jest: wszystkie ciała usiłują łączyć się z sobą, ale nie wszys-
kie zarówno: ciała łącząc się w nadrobnięszych cząstkach; cząstki jednej na-
tury kupiąc się, nie odmieniają swoich własności: aby ciała różnej natury łą-
cząc się odmieniły swoje własności, potrzebna jest do tego pewna ilość každego
mu ciała właściwa. Nakoniec podzieliwszy ciała w ogólności na proste i złożone,
mówił o własnościach, użytku i sposobach otrzymania siarki, fosforu, dy-
amentu, gazów saletrorodnego, wodorodnego; tudzież o łączeniu się ciał pa-
nnych z kwasorodem, stąd tworzenie się kwasów, łączenie się ich z zasadami sol-
nemi, formowanie się soli. Nauczyciel w wykładaniu materyi wyrażonych trzy-
mał się Autorów: Sniadeckiego, Bertholet, Fourcroy, Chaptal, Bouillen,
Lagrange.

NAUKI FILOZOFOICKIE.

Ponieważ w roku przeszłym Łoika i nauka Prawa przyrodzonego całkowicie ukończone
były, narok ten z nauk Filozoficznych przypadły tylko Historya Filozofii i nauka Moralna.

Historya Filozofii. — Prof. Dąbrowski, wyłożyszy cel Filozofii, którym jest po-
znanie natury i związków z nią człowieka, i okazałszy ważność i pożytki Historyi
Filozofii; przytoczył różne domniemania o początkowych wyobrażeniach filozoficznych
względem świata, duszy, i t. d. Przyftąpił potem do podziału Nauki téy na 5 okre-
sów — W każdym okresie zakładano źródło wiadomości ludzkich w przyrodzeniu rze-
czy; skąd wzięły początek Hypotezy. Okres ten zaczynał się na lat 600 przed Chrys-
zaymując dwa wieki; znaczniejsze w nim Sekty są: Jonńska, Italiska, Eleatycka, i t. d.

W każdym okresie szukano początku wiadomości ludzkich w samychże wiadomościach;
tym sposobem umysł ludzki zastanawiał się nad sobą samym, głębokie rozmyślanie
doprowadziło do utworzenia teorii. Okres ten zaczynał się od Sokratesa, trwał bli-

oko 4 wieki; znaczniejsze w nim Sekty są: Szkoła Sokratesa, Akademia, Liceum, Sekta Cynicka, i t. d.

W 3kim Okresie zakładano początek wiadomości ludzkich w zachwyceniu i entuzjazmie. Tu mają miejsce Eklektycy Alexandryjscy i Rzymcy, Gnoftycy, trudzież nieniemania filozoficzne Żydów i pierwszych Chrześcian, miedzy którymi S. Augustyn na szczególniejszą uwagę zasługuje. Okres ten zajmuje przeszło 7 wieków aż do zupełnego upadku filozofii pod Justynianem.

W 4tym okresie źródło wiadomości ludzkich zakładane na axiomatach i w formułach ogólnych, skąd wzięła początek Dyalektika. Okres ten zaczyna się w IX wieku i zajmuje przeszło 7 wieków, w okresie tym mają miejsce: Filozofia Arabów, odrodzenie się nauk pod Karolem W; panowanie Scholastyki i iey upadek, trudzież różne przygotowania do reformy nauk w okresie następującym.

Nakoniec w okresie 5tym przekonano się, iż wszelkie wiadomości ludzkie biorą swój początek równe w dostrzeżeniach iako i w rozmyślaniu. Okres ten liczy trzy. Wielkie szkoły, to jest Szkoła Bakona, Kartezjusza, i Leibnica.

PHILOSOPHIA MORALIS.

Rector Lycei quum inde ab initio hujus anni scholastici junctis Civibus utriusque classis supremæ Systema philosophiae moralis tradidisset, in Ciceronem de Officiis commentatus est, nec solum historice, logice atque æsthetice quæstionem hanc philosophicam illustravit, sed etiam cum illo systemate, utrumque ut luculentius redideret, comparavit. Ejus tamen consilio doctrinam hanc fructuosam pariter atque jucundam persequendi (prope ad finem libri Officiorum primi perventum erat), et valitudinis imbecillitas et temporis angustiae adversatæ sunt. Ex quo factum, ut Prof. Stoephasius harum Scholarum Officia quidem continuaret: isque in quarto libri secundi capite substituit. Locos illustres juvenes identidem e memoria protulerunt.

NAUKA RELIGII I MORALNOŚCI

Uczniom wyznania Rzymsko - Katolickiego, dawana była pod przewodnictwem JX. Wnorowskiego, Przeora Zakonu Kaznodziejskiego, w czterech oddziałach, po dwa razy na tydzień. Uczniowie wyznania Ewangelicko - Luterańskiego mieli tę naukę dawaną przez JX. Schmidta, a uczniom wyznania Ewangelicko - Reformowanego dawał ją JX. Diehl.

R Y S U N K I

dawane przez Professora VOGLA.

Naprzód wprawiano dzieci w kreślenie od ręki linii prostych; te podług samego oka, bez żadnego narzędzia, na wyznaczoną liczbę części dzielono, aby tym sposobem oko i ręka wprawy nabylały. Gdy już uczeń nawykł do tego gatunku roboty, kazano mu składać rozmaite figury prostokryślne, lub też dawano figury ieometryczne do przerysowania. Ćwiczenia te były wprawą przygotownią do nauki rysunków. Właściwą lekcję rysunków zaczynano od poiedynczych części twarzy; następnie okazano podziały głowy w różnych położeniach z przodu lub z boku; potem dopiero dawano uczniom wzory dobrych mistrzów do kopiowania, zwracając jednak zawsze ich uwagę na pierwsze zasady fundamentalne. — W Klassach wyższych rysowali uczniowie podług wzorów gipsowych; wykładano im pierwsze zasady architektury cywilnej i początki fortyfikacji polowej, i dawano do przerysowania ozdoby architektoniczne, kwiaty, laudzafty i rysunki sytuacyjne; a dowody postępu w tych robotach złożą uczniowie na popisie.

K A L I G R A F I I A

pod przewodnictwem Professora WERBUSZA.

Zaczawszy od Klasy pierwszej aż do klasy czwartej w których były dawane lekcje kaligrafii, wystawił naprzód nauczyciel teorię składu liter, po której obaśnieniu pisali uczniowie, iż to w Klasie w przytomności nauczyciela, iż w domu podług wzorów. Dla w prawy w pisaniu dyktowano im wyimki w języku Polskim, Francuskim i Niemieckim.

Podajemy publiczności wykład ten nauk przez ciąg upływowego roku szkolnego w naszym Instytucie dawanych, aby z niego poznała właściwy cel Szkoły tutejszej; tym zaś iest prowadzenie młodzieży, od naydrobnięsyzych początkowych wiadomości w naukach i umiejętnościach, aż poki do tego stopnia nie dodyą, żeby do lekcyy po Uniwersytetach dawanych należycie przygotowani, z pozykiem tamże onych słuchała. Gdy u tego kresu stanie młodzieniec, wtedy dopiero obiera sobie szczególny iaki przedmiot nauki, przyszłemu powołaniu iego odpowiadający; wybiera pojedyncze posilkowe nauki do tegoż głównego przedmiotu wyłącznie należące; a którykolwiek z tych potrzebować będzie, uzna zapewne i poczuje to w sobie, jak poprzednicze w Szkółach kształcenie się ogólne iest użytecznym dla niego, iak mu nieuchronnie było potrzebne. — Moglibyśmy tu wspomnieć i języki tak żyjące, iako też umarłe, co do fundamentu w nich założonego, w których, gdy młodzian kurs swój całkowity odbędzie, w iakimkolwiek z tychże dalsze czynić zechce postępkę, rzeczywistych korzyści pewnym bydż może; bo ćwicząc się w nich przez grammatyczny i filozoficzny rozbiór, mając gust przysposobiony co do uczucia w nich trudności wyrażeń, ich piękności, mocy, i dobitności, iuż nabrął potrzebnyj dzielność umysłu, do czynienia nowych a coraz głębszych w naukach wyśledzeń. Lecz pomimy języki, bo te z literaturą każdego ściśle się łączą; a o tej właśnie wspomnieć tutaj nam przyjdzie.

Zasady každý nauki w tey Szkole dawane, wiążą się ściśle i przypierają niewiako, do całkowitych szczegółowych przedmiotów, oddzielnie w uniwersytetach traktowanych. Czyli więc obierze tam młodzian naukę prawa? stąd iuż przynosi z sobą rys ogólny filozofii moralnej, prawa natury, politycznego, prawa Narodów, i Ekonomii politycznej. Czy zechce się przywiązać do nauk administracyjnych ma inż oprócz dopiero wspomnionych nauk, nabyte wiadomości geografii pod różnemi względami w tey Szkole dawanej, ma wiadomości statystyki, historyi dziejów ludzkich, historyi naturalnej, matematyki. Zechce się sztuce lekarstkiej poświęcić? przystąpi iuż do niej przygotowany tutaj, przez początkowe wiadomości zoologii, antropologii, botaniki, fizyki, chemii. Czyli go szczególniejszy geniusz uniesie do zagłębiania się w fizyce i matematyce? winien to będzie początkowemu w tey Szkole postępkowi i zasmakowaniu w tychże naukach. Albo gust poczuje w literaturze, i iey całkowicie poświęcić się zechce? Właśnie też na to prace nasze były napięte, aby do niej smak w uczniach ożywić i zaostrzyć, tak co się tycze dzieł w językach u-

marłych iak i żyjących. W tym celu, dawano historię literatury każdego; czytano, rozbierano, objaśniano wzorowych piśarzów, wskazywano mieysca stosowne do uformowania gustu; zaftanawiano uczniów nad tymiż Autorami pod względem prawidł grammatycznych, retorycznych, poetycznych, logicznych.

Gdy te uwagi nad ogólnym kształceniem uczniów w tey tu szkole kładziemy, mamy właśnie na celu młodzieńców, którzy przez te nauki przygotowani w Instytucie tutejszym, żegnając dzisiaj Szkoły nasze, zabierają się do traktowania wyższych nauk w Uniwersytecie Lipskim. Przyłączamy tu ich Imiona, wraz z opisem, jaki każdy o sobie nam podał przez siebie samego napisany w języku Łacińskim.

Scholasticæ vitæ Curricula quorundam Supremi Ordinis
Juvenum e disciplina nostra in Academiam Lipsiensem
abeuntium.

I. Josephi Minasowicz.

Ego, Josephus Franciscus Dionysius Minasowicz, Varsaviæ stirpe generosa natus sum 1792. Primis litterarum elementis et, quæ a puero percipi posunt, disciplinis mentem meam imbuit pater optimus, cuius institutione fidelissima ad decimum usque ætatis annum me fructum fuisse, gratissimo animo profiteor. Tunc vero scholis me tradidit domesticis Viri præclarissimi Wolki, qui cum cura me erudit per quadriennium in lingua latina, gallica et' patria, in elementis matheseos, in historia, geographia et rel. Anno 1804., ætatis meæ decimo quarto, civis factus sum Lycei, quod in urbe patria floret, et cujus scholas Rector et Professores celeberrimi tum maxime aperuerant. In Tertiam classem receptus, in primis linguae germanicæ, quam cum iolonica comparando docebat Director Linde, vir summe venerabilis; gallicæ et latiniæ, historiæ, geographiae et mathematicæ, Professoribus Łęski, Wolki, Stoephasio, Rousseau, Beichtio, viris dignissimis, duabus, operam dedi. In Examine anniversario publico 1805. sum laudatus et in quartum ordinem promotus. Hic quidem linguas et disciplinas antea dictas in scholis Professorum eorundem continuavi, et didici Phædrum, Corn. Nepotem, Chrestomathiae galicæ Gedikii partem alteram convertere; historiam bellorum Suecicæ, Russicæ, Poloniae et Borussicæ, historiam patriam inde ab initio usque ad Jagello-

Jagellonem, et coram et per litteras ordine enarrare; ac præterea Algebraam in hac classe absolvi.

Anno 1806. iterum me laudaverunt Praeceptores summe reverendi, in examine publico, meque in numerum civium classis Quintae receperunt. In hac quidem praecipue linguam patriam et litteraturam tractavi, et præcepta eloquentiae et poesis, a Professore *Wolski* mihi explicata, didici. Idem quoque copiam mihi dedit, secundum ea dicendi et scribendi. In litteris hisce omnibus postea doctrina usus sum Professoris *Bentkowski*. In Examine 1807 non quidem promotus sum, sed Praeceptores me Præmio ornandum tradiderunt Viro summe Reverendo, Excellentissimo, Abbatii de *Staszyc*, a Consiliis de summa republica Ducatus Varsaviensis: id quod maximo mihi gaudio fuit. Hoc anno scholastico maxime operam dedi linguae graecæ, in qua Elementa percepit Professore *Beichtio*; Historiae veteri, Antiquitatibus et Mythologiae Prof. *Stoephasio*, illustrationi Salustii et Ovidii, Prof. *Beichtio*, Gallicis in Siferti Chrestomathiae parte prosaica et poetica, Professore *Rousseau* ducibus. Genus scribendi in lingua patria, Prof. *Wolski* et *Bentkowski*, in latina Pr. *Stoephasius*, in gallica Prof. *Rousseau*, in germanica Pr. *Beichtius* exercuerunt. In Mathematicis et Physicis opera usus sum Professorum *Łęski*, *Krysiński* et *Huisson*. Praeterea assidue interfui lectionibus Professoris *Wolski*; historiam patriam, a Jagellone usque ad Augustorum aevum, logicam, jus naturæ et politicum, pro ingenii nostri facultate, exponentis. Oeconomiam, ut ajunt, politicam Prof. *Krysiński* nos docuit.

Anno 1808. in classem supremam traductus et anno 1809. in Examine iterum præmio sum ornatus, quod accepi summa cum laetitia ex ipsis manibus Viri Illustrissimi, Excellentissimi, Comitis *Alexandri de Potocki*, Disciplinae publicae in Ducatu Varsoviensi Curatori Supremo. Oeconomiam politicam in hac classe continuavi; in logicae altera parte, in historia litteraria universalis Prof. *Wolski* præceptorem habui; in Mathematicis (Stereometria et Trigonometria) in Physicis et Chymicis Professores *Łęski* et *Dąbrowski*; in Historicis inde a medio aeo ad nostra usque tempora, Prof. *Beichtium*; in Anthropologicis Prof. *Tymium*. In latinis Livium et Virgili Aen. P. *Bentkowski*, Taciti Annales et Serra Commentarios, Horatii artem poëticam, Ciceronis Orationes selectas P. *Dąbrowski*, Virgilli Georgica, Horatii Carmina et Sermones selectos Prof. *Stoephasius*, duos per annos, nobis illustraverunt. Graecis litteris continuo operam navans, in hac classe Xenophontis Anabasin, Homeri Odysseam et initium Iliados legendo intellexi, Prof. *Stoephasio* et *Beichtio* magistris. In gallica lingua genus dramaticum et eloquentiae expossuit Prof. *Rousseau*, cuius studio legimus quoque autores classicos, Voltaire, Corneille, Racine et Montesquieu; in Polonica lingua usus sum hic disciplina Prof. *Bentkowski*, qui styli exercitia proposuit ac direxit, et opera Krasicki, Karpinski, Kochanowski, Naruszewicz, ut sibi exinde rationem redderemus, perlegendos tradidit. In Germanicis, praeter selectissima fragmenta tertias

et quartae partis Chrestomathiae Poelitianae, genus scribendi historicum et epistolare absolvimus, opera PP. Stoephasii et Beichtii. Chymicam artem et Botanicen Magister Zacharewicz tradidit et Excursiones direxit. Scholis ichnographicis, s. picturae linearis, in omnibus classibus lubentissime interfui, et multum in hac arte debo Professori Vogel, Viro aestumatissimo. Denique hic silentio praeterire haudquaquam possum Scholas philosophicas Rectoris Lycei, Linde, Viri omni mea laude majoris, qui opera sane quam fidelissima in Quinta classe Aestheticam et Synonymicen, secundum Eberhardi Opera tradidit, ac in posteriori disciplina germanicam linguam cum multis aliis, maxime tamen cum Polonica comparavit. In sexta classe systema nobis exposuit philosophiae moralis; et cum hac doctrina illustrationem conjunxit Ciceronis Officiorum. Hic vir, quem non sine summa veneratione meum nomino praceptorum, sensum potissimum pulchri et judicium reeti verique in nobis adjuvare studuit. Ejus et Praeceptorum omnium meorum beneficia in me collata servabo memoria sanctissima. Ad altiora nunc me convertam studia, et hunc in finem in Academiam Lipsiensem abiturus sum, in qua philosophicas litteras et philosophicas haud negligam, in primis vero Jurisprudentiae me consecrabo. Faxit Deus, ut mea consilia feliciter ex animi sententia Parentum meorum et Praeceptorum, et in salutem carissimae patriae perficere queam.

II. Petri Chelmicki.

Mihi, Petro Chelmicki, patria est Zbrudzewo, pagus in Magna Polonia situs, ubi anno 1792. nobili genere natus sum. Pater meus, qui ipse, dum vixit, litteras et artes amavit, omnibus disciplinis, quibus puerilis aetas poliri solet, fideliter me instituit. Anno vero aetatis decimo me curae ac disciplinae domesticae commisit Viri praeclarissimi Rousseau, nunc Professoris Gallicae linguae et litteraturae in Lyceo Varsaviensi. Ex hujus Viri diligentí institutione in gallicis, germanicis et latinis, in historicis porro et geographicis fructus percepī. Quum autem anno 1804. Lyceum illustre constitutum esset, et Rector et Professores praelectionum habendarum initium facerent, huic quidem Scholae traditus sum et secundae classi adscriptus. In hac Praeceptores habui aestimatissimos Professorē Wolski in Polonica lingua, Pr. Stoephasium in germanica, in gallica P. Rousseau, in latina P. Bentkowski. Ac historiae, mathesis, historiae naturalis elements, Calligraphiam et Orthographiam Professores tradideront Beichtius, Łęski, Tyminius et Werbusch. Ethicam denique, s. doctrinam morum praecepit nobis multis exemplis Director Lycei Linde, Vir summe venerandus.

Anno 1805, in tentamine scholastico in tertia classe mihi locum assignarunt praceptores. Hic disciplinas supra dictas continuavi, magistris usus fer iisdem. In classe quarta, cui anno 1806. traditus eram in Examine publico, Phaedri fabulas, Chrestomathiam Gedikianam et Corn. Nepotem in sermonem patrum transferre didici, opera et studio Professorum Bentkovi et Stoephasii. Bellum septen-

trionale, ut ajunt, Prof. Beichtius, historiam polonicam, ab initio ad Jagiellonem usque Professor Wolski ita enarrarunt, ut multum utilitatis ex his scholis ceperim. Algebraam Prof. Łęski me docuit eamque hic absolvit.

Anno 1807. in Examine Praeceptores eximie cari, me affecerunt laude, quam in praesentia omnium auditorum honoratissimorum publice pronuntiavit Vir summe venerabilis Abbas de Staszyc, Consiliarius in summa republica Ducatus Varsaviensis. Ac simul civis factus sum ordinis quinti, ubi Professores Wolski et Bentkowski erudiverunt me in patiae linguae litteratura, in genere scribendi et dicendi, secundum praecepta ab ipsis quoque tradita artis rhetoricae. Historiam antiquam, Mythologiam et antiquitates graecas et romanas tradidit Prof. Stoephasius; scriptores latinos, Sallustium et Ovidium rite interpretandi copiam mihi fecit Prof. Beichtius; Gallicos auctores in quolibet genere optimos legere, et eorum sermone in scribendo uti pericitatus sum, duce Professore Rousseau. In lingua germanica operam dedi Prof. Beichtio, Politianae Chrestomathiae cursum alterum explicanti. Professorum Łęski, Krysiński et Huissoni scholis mathematicis et physicis assidue interfui, et cum cura audiui Professorem Wolski, Logicae partem priorem, jus naturae et jus politicum, historiam insuper patriae ad tempora Augustorum usque tridentem; ac singularis me voluptas harum lectionum tenebat. A Professore Krysiński Oeconomia politica — sit venia verbis — instructus sum.

Anno 1808., in Examine anniversario, Rector et Professores spectatissimi trididerunt nomen meum in lectissima auditorum corona Viro Illustrissimo, Excellentissimo, Amplissimo, Comiti Stanisłao de Potocki, Praesidi de Summa Republica Senatus in Ducatu Varsaviensi, ut hic Vir summus, quae sua est humanitas, mihi laudem tribueret publicam. Anno sequenti, 1809. Praemio studii litterarum morumque in Examine publico ornatus sum. In supremam vero classem promoverunt me Professores anno 1808 et praeceptorem in ea iterum nactus sum Rectorem Lycei Linde, cuius disciplinae quid quantumque debeam, et fentio et semipiterna memoria tenebo. Tradidit nobis V. C. Anthropologiam philosophicam secundum Kantium, Funkium et Engel, et in sectione de facultate et vi cognoscendi caput potissimum de Sensu pulchri explanare, multis exemplis illustrare eoque elegantiae judicium in nobis acuere et adjuvare studuit. Synonymicam porro, ex Eberhardo, idem praecepit, polonicam linguam ejusque dialectos cum germanicis aliisque semper componendo. Praeterea in hac classe auditor attentus interfui scholis mathematicis, physicis et chymicis Professorum Łęski et Dąbrowski; historicis P. Beichtii, qui a medio aeo ad recentissima usque tempora res gestas nobis exposuit. In Logices parte altera perdiscenda et in historia litteraria universalis usus sum opera Professoris Wolski, et Tymmii in Anthropologia. Quod ad latinas litteras pertinet, Horatii carmina satyrasque lectissimas, et Virgilii Georgica, Professore Stoephasio duce, legi et transtuli. Tacitum, artem Horatii poeticam, Ciceronis Orationes selectas explicavit Prof. Dąbrowski; Virgilii Aeneidem et Livii libros

quosdam illustravit nobis Prof. Bentkowski. Linguam gallicam docuit P. Rousseau, qui exercitia scribendi proposuit, et classicos hujus litteraturae auctores hunc in finem legendos dedit. Quam rationem in Polonicis etiam sequutus est Prof. Bentkowski; in Germanicis P. Beichtius. Botanicae et Chymiae operam dedi, praceptorre Zacharewicz.

Hæc sunt studia humanitatis, quibus per sex annos in hac Schola pie colenda me consecravi. — Memoriam Praeceptorum meorum per omnem vitam gratissima mente recolam. Academiam Lipsiensem nunc aditus sum, ut Juri operam navem; sed reliquas quoque disciplinas et artes in posterum omni qua potero cura fovebo, ut Patriæ aliquando emolumento probe esse possim.

III. Francisci Trzciński.

Ego, Franciscus Trzciński, Anno 1790. Wittkoviae, pago terraे Dobrinensis in Magna Polonia, nobili genere natus sum. Primis pueritiae annis domi praecatores habui, quorum fidei me litterarum, ut linguae germanicae, gallicae et latinae, historiae et geographiae initia debere, gratus profiteor. Anno 1805. aetatis decimo quarto, Tutores me, utroque parente orbatum, Lyceo tradiderunt Varsayıensi, ubi in Secundam classem receptus sum. Maxime in ea tractavi linguam veruaculam, arithmeticæ principia et geometriae, Prefatore Wolski, linguam latinam Prof. Bentkowski, gallicam Prof. Rousseau, carissimis magistris Gedikii Tirocinium utrumque intelligere et convertere in hac classe discebam. In Germanica lingua Praeceptorem habui Directorem Linde, Virum Celeberrimum, qui Sulzeri Progymnasmatum partem alteram cum Polonica lingua comparando explicavit nobis.

Anno 1806. in tertiam classem in Examine publico promotus, frequentavi scholas Professorum Stoephasii, Wolski, Rousseau, Werbusz, Krysiński et Tymmii, in lingua latina, patria, gallica, et germanica, in historia universalis, in arithmeticæ et geometria, in historia naturali (mineralogia et botanica). In Examine, anno 1807. habito, Professores me laudandum tradiderunt Viro Reverendissimo, Excellensissimo, Abbatu de Staszyc, a Consiliis summae reipublicae et Consiliaris rei Scholasticae ac Paedagogicae totius Ducatus Varsaviensis. In classem simul quartam me traductum hoc anno scholastico erudiverunt Prof. Wolski in jure naturae, in lingua et litteratura polonica, in arte rhetorica, ubi themata ad scribendum dabantur; Prof. Bentkowski in historia polonica; Prof. Beichtius in Statistica, et in lingua germanica, Prof. Stoephasius in Mythologia, et lingua latina, ubi Iul. Caesarem et Curtium legere et Exercitia in calamum dictata convertere et scribere didici. In Gallicis Prof. Rousseau genus epistolare exemplis exercuit. In Mathematicis, Physicis et Astronomicis, Professoribus Łęski, et Krysiński usus sum; in historia Romanorum et Græcorum Professorem Bentkowski diligenter audiui.

Anno 1808. in Censi scholastico iterum laude publica eximie sum ornatus a Viro Illustrissimo, Excellentissimo, Celeberrimo, Comite Stanislae de Potocki, Praeside Senatus de summa republica totius Ducatus Varsaviensis, et Praeside Consilii Supremi rei scholasticae et paedagogicae earundem terrarum. Civis prae-terea factus sum Ordinis Qainti, et hic operam dedi Professori Wolski, Logices partem priorem secundum Condillac, et historiam patriam et litteraturam, usque ad Sigismundi I, aevum, tradenti; Professori Beichtio, qui historiam totius Europae enarrabat. In mathematicis, physicis et chymicis Prof: Łęski me instituit; in postrema disciplina ad librum Celeberrimi Fourcroy. Linguam latinam docuerunt nos Professores Beichtius et Bentkowski, Ovidii Metamorphoses, Virgilii Aene idem et Sallustii Bella nobis illustrantes. Antiquitates Rom. et Greacas tradidit Prof. Stoephasius: gallicam linguam ad Siferti Chrestomathiam prosequutus est Prof: Rousseau et in hac classe caput de eloquentia una cum litteratura absoluit; Germanicam linguam ad Pölitzi Cursum secundum Prof: Beichtius, atque idem Styli quoque exercitationes direxit. Professores Bentkowski et Dabrowski historiam patriam usque ad Stephanum Batorium et Logicae partem alteram ad Condillac explicuerunt.

In Examine anniversario publico 1809. Praemium mihi tributum est a dignissimis Viris, Rectore et Professoribus hujus Lycei, quod e manibus accepi Viri Illustrissimi, Excellentissimi, Aestumatissimi, Comitis Alexandri de Potocki, Ordinis publici in Ducatu Varsaviensi Summi Curatoris, et a Consiliis Supremis rei scholasticae et paedagogicae in Ducatu eodem. In Supremum Ordinem nunc deductus, primo me dedi disciplinae Rectoris Linde, Viri summe Venerabilis, cuius pracepta et doctrinae studiis meis haud parvum addiderunt incrementum, id quod mente gratissima semper agnoscam. Plane nobis hic Vir exposuit sistema philosophiae moralis, postea Ciceronis de Officiis, ad illud sistema continuo resipiendo, explanavit. Insuper in hac classe magistros nactus sum Prof: Bentkowski, Dabrowski, Beichtium, Rousseau, Stoephasium, Tymgium et Vogel, qui quidem in lingua latina Livium, Tacitum una cum Serrae, V S. Commentariis de Bello Germanico, Virgilii Aeneida, Horatii artem poeticam, Ciceronis Orationes selectas, in gallica et polonica auctores classicos, in germanica Pölitzi Cursum tertium et quartum de Eloquentia, illustraverunt; et quod ad disciplinas attinet, in mathematicis trigonometriam absolvi, in historicis res gestas inde a medio sevo ad nostra usque tempora ordine enarrare scio. A Professore Timmio Anthropologia, et a Magistro Zacharewicz Botanica instructus sum; quibus scholis lubentissime interfui. Academiam Lipsiensem petiturus et Iurisprudentiae potissimum operam daturus, huic Scholae pie colendae valedico. Insignes Tibi, Rector Lycei dignissime, et Vobis, Professores aestumatissimi, gratias habeo. Nullum tempus memoriā Vestri in animo meo obliterabit,

IV. Ferdinandi Walewski.

Ferdinandus *Walewski* in pago Rusiec, in Palatinatu Siradziensi, nobili loco natus est 1792. Prima litterarum elementa magister proprius eum docuit; et annum quum ageret undecimum, tutores — pater jam morte erat creptus. — Brandenburgum eum miserunt, ubi in schola equestris, praeceptrors eum ad elementa linguae gallicae, latinae, historiae et geographiae, mathesis, maxime vero germanicae linguae, imbuierunt. Patria 1807. restituta, ad suos rediit, et anno eodem Varsaviae curae traditus est domesticae Viri dignissimi Professoris *Wolski*, illico in ejus commodum, quae sua est liberalitas, id impense optantis, ut litterarum studia in Lyseo, quod in hac urbe florebat, continuaret. In hoc igitur delatus et in quartam classem receptus, praecipue studuit linguae vernaculae, latinae, gallicae, historiae patriae ac universalis, et mathematicis. Praeceptrors in his disciplinis habuit Rectorem *Lindium* Virum Clarissimum, Professores *Wolski*, *Bentkowski*; *Rousseau*, *Stoephasium*, *Beichtum*, *Łęski*, *Krysiński*, *Huisson*, *Vogel* et *Tymium*, Viros summe venerandos, et ad cineres usque colendos. Didicit in hac classe intelligere Iul. *Caesarem*, *Curtium* et *Phaedrum* et in patrum sermonem eos convertit; historiam romanam et graecam, historiam polonicam inde ab initio usque ad Jagellonem ordine didicit enarrare; percepit insuper principia juris naturae et juris politici, matheseos elementa et physices; in gallicis genus epistolare, et de apologis ut ajunt, genus.

Anno 1808. in Tentamine scholastico publico publica laude affectus est. Rector et Professores praeclarissimi ejus nomen solenniter pronuntiandum praebuerunt Viro Illustrissimo, Excellentissimo, Amplissimo, Comiti *Stanisłao de Potocki*, Praesidi Senatus de summa republica, et Praesidi Consilii rei scholasticae Supremi. Idem quoque hoc die solemni in classem Quintam transductus est, ubi Professoribus *Beichtio* et *Wolski* ducibus summo studio historiae et universalis et patriae addiscendae tenebatur. Latinis in litteris pertractandis opera usus est Professorum *Bentkowski* et *Beichtii*, ei *Salustii Bellum Catilinar.* et *Iugurthin*; *Virgilii Aeneidos* libros priores et *Ovidii Metamorphoses* selectas illustrantium. Logicae partem Prof *Wolski* et posteriorem Prof: *Dąbrowski* ad Condillacii Compendium ei praeceperunt. Gallica Prof: *Rousseau* eum docuit, et hunc in finem non solum exercitia scribendi dedit, sed copiam quoque commode disserendi ei fecit.

In Examine publico 1809. iterum laude dignum deprehensum Professores tradiderunt Viro Illustrissimo, Excellentissimo Celeberrimo, Comiti *Alexandro de Potocki*, Securitatis publicae in Ducatu Varsaviensi Curatori Supremo et a Consillis summis rei scholasticae et paedagogiae ejusdem Ducatus. Sexto ordine nunc adscriptus studia continuavit primo philosophica, ex institutione Rectoris Lycei *Linde* et Professoris *Dąbrowski*. Ac prior praeceptor eum multa cum cura imbuere studuit ad Elementa philosophiae moralis, hoc quidem systema cum Ciceronis in Officiis doctrina conjungendo. Posterior ei dogmata diligenter exposuit historiae philosophiae. In lingua gallica Prof: *Rousseau* tradidit genus dramaticum de tragedia, eumque exercuit in

genere scribendi et dicendi. In Polonico sermone Professoris Bentkowski scholis assidue et lubenter interfuit, totam litteraturam tradentis et exercitia et scribendi apte et dicendi proponentis. Idem hunc in finem auctores patriae linguae lectissimos præbuit imitandos. A Professore Beichtio septentrionale bellum ei enarratum est ethistoria antiqua universalis. In mathematicis stereometriam et trigonometriam percepit duce Profes. Dabrowski. Professores Tymius et Zacharewicz Anthropologiam et Botanicam ei tradiderunt: et excursionibus quoque per hanc quidem æstatem semper interfuit. Scholis ichnographicis, quas Prof. Vogel habuit, in omnibus classibus diligenter idem vacavit. Ac Studiis privatis ea quæ deerant, complevit, v. c. jus oeconomico-politicum, cuius scientiam debet Professori Wolski, Viro æstumatisimo. Valedicturus nunc huic Scholæ, ut in Academia Lipsiensi præcipue Oeconomiae publicæ, sive Cameralibus, ut dicuntur, operam navem, gratias quas animus fert, maximas ago et Rectori et Professoribus, Viris summopere venerandis, dignissimis. Vestri memoriam sèpenum ro et quam lubentissime recolam. Valete, Præceptores dilectissimi, mihique favete.

V. Marcelli Królikiewicz.

Ego, Marcellus Królikiewicz, Pankii, in Palatinatu Calissensi prope Czenstochiam pago, generosa stirpe natus 1792., apud Parentes a magistro domestico institutus sum, et rudimenta linguae potissimum patriæ didici. Anno ætatis duodecimo in scholam Silesiæ Oppolensem deductus et in ea per biennium ad gallicæ et latinæ linguae, ad mathesis et historiæ silesiacæ elementa prima imbutus sum; præcipue tamen magistris germanicæ linguae operam dedi. Bello autem orto, ad Parentes ipsis jubentibus, redii, iterumque privo doctore in tres quatuor menses usus sum. Aestate anni 1807. curæ Rectoris et Professorum Lycei, quod Varsaviæ floret, pater me tradidit. Ac hic initio Ordini tertio adscriptus, post aliquot vero menses, quum novum doctrinarum cursum inciperent, in Quartam classem traductus sum, ubi, 'Professoribus dignissimis Wolski, Bentkowski et Rousseau ducibus, in latina ac gallica lingua et in historia tantum profeci, ut Jul. Cæsarem, Curtium, Corn. Nepotem et Sie ferti Chrestomatiam gallicam intelligerem, in utraque lingua pensa ad scribendum dictata qualitercumque tractarem, sermone gallico satis perspicue loquerer et summas res historiæ patriæ usque ad Jagellonem ordine narrarem. In Examine publico anniversario 1808. me laude impertiverunt præceptores æstumatisimi, meque publice laudandum tradiderunt Viro Illustrissimo, Excellentissimo, Clarissimo, Comiti Stanislao de Potocki, Præsidi Senatus de summa republica et Præsidi Consilii Supremi rei scholasticæ in Ducatu Varsaviensi. Tum quoque præceptores ad classem Quintam me eixerunt. Hic disciplinas, ut Logicam, Historiam, Antiquitates, Litteraturam gallicam et germanicam haudquaquam negligens maxime studio poetarum latinorum, Ovidii et Virgilii, quos Professores Beichtius et Bentkowski illustrabant, tenebar. His enim non linguae solum et rerum antiquarum scientiam auxi, sed sensum quoque pulchri et elegantiae excitavi et acui. Accedebat studium picturæ linearis, quod Scholis incendebatur Professoris Vogel, cui omnes in hac arte profectus debo qualescumque.

Anno 1809. in Examine publico iterum laudatus et in classem supremam eyectus sum, ubi historiam patriam ac universalem finivi, et Livium, Ciceronem Horatiumque, a Professoribus Dabrowski et Stoephasio illustratos, lubenter et haud sine fructu legi. Interfui præterea scholis mathematicis, physicis et chymicis Professorum Łęskiego et Dabrowski, Zoologiæ, Anthropologiæ, Botaniciæ et Mineralogiae Proff. Tymii et Zacharewicz; horumque ex institutione multum voluptatis utilitatisque cepi. Etiam prælectiones rei saltuariæ publicas frequentandi occasio mihi data est in Lyceo. Ratione gallicæ linguae præ ceteris versatus sum in legendis poetis Voltaire et Racine.

Rectorem Lycei, summe venerandum, Philosophiae moralis Systema tradentem et in Ciceronis Officia commentantem audivi: ac multum est, quod Viro huic debo in judicio veri rectique excolendo: id quod lubenti et grato animo confiteor et absens etiam usque confitebor. Discedam enim ex hac sede Musarum pie colenda, ut altioribus disciplinis, in primis Oeconomiae publicae seu Cameralibus in Academia Lipsiensi operam navem. Deinde Lipsia Freybergam me conferam, et ad studium Mineralogiae, Cameralium præcipue partis, duce Wernerio, V. C. me applicabo. Scholæ vero Præceptorum Lycei Varsaviensis carissimorum animo meo quam fixissime inhaebunt.

Na koniec, dla wygody Prześwietnej Publiczności, dodaje się rozkład godzin o której z iakię nauki dawany ma bydż na popisie Examen; a tak:

w Poniedziałek dnia 24go Września przed Południem: od 9téy do $11\frac{1}{2}$ ięzyk Polski przez wszystkie Klassy; od $11\frac{1}{2}$ do 12téy ięzyk Francuzki w Klassie pierwszey i drugię. — Po południu: od 3éy do 5éy ięzyk Francuzki w Klassach 3, 4, 5, i 6éy. Od 5éy do 6éy, ięzyk Łaciński w Klassach 1, 2, i 3éy.

We Wtorek, dnia 25go Września przed Południem: od 9éy do $10\frac{1}{2}$ ięzyk Łaciński w Klassie 4, 5, i 6éy. Od $10\frac{1}{2}$ do 11 ięzyk Grecki i Rossyjski. Od 11éy do 12téy Jeografia i Historya powszechna aż do 4éy Klassy. — Po południu: od 3éy do 4éy Historya powszechna i ięzyk Niemiecki w 5éy i 6éy Klassie. Od 4éy do $4\frac{1}{2}$ Mitologia i Starożytności. Od $4\frac{1}{2}$ do 6éy Arytmetyka i Jeometrya aż do Klassy 4éy.

We Środe dnia 26go — przed Południem: od 9éy do 10éy Matematyka w Klassie 5éy i 6éy. Od 10éy do 11éy Fizyka. Od 11éy do 12téy Historya naturalna i Chemicja w Klassie 5éy i 6éy. — Po południu od 3éy do $3\frac{1}{2}$ Historya naturalna w Klassach niższych. Od $3\frac{1}{2}$ do 4éy Filozoficzne nauki. — Pocztém ieden z uczniów żegnających naszą szkołę, Franciszek Trzciński, w hołdzie powinnej czci Wielkiemu NAPOLEONOWI deklamować będzie wyimek z dzieła ieszcze nie drukowanego JW. Serry, Rezydenta Francuzkiego, *Commentarii de bello Sarматico*, w rękopismie nam łaskawie udzielony, w ięzyku Łacińskim; tenże wyimek po Polsku będzie deklamowany, przez Ferdynanda Walewskiego. Imieniem zaś wszystkich pięciu uczniów odchodzących od nas do Lipska na Uniwersytet, żegnać będzie Instytut mową w ięzyku Polskim Józef Minasowicz, ięzykiem Łacińskim Piotr Chetnicki.

Czytanie Promocyjne i Rozdawanie Nagród, uroczystość zakończy.

MARCINA ZAMOYSKIEGO

12160 -KZ